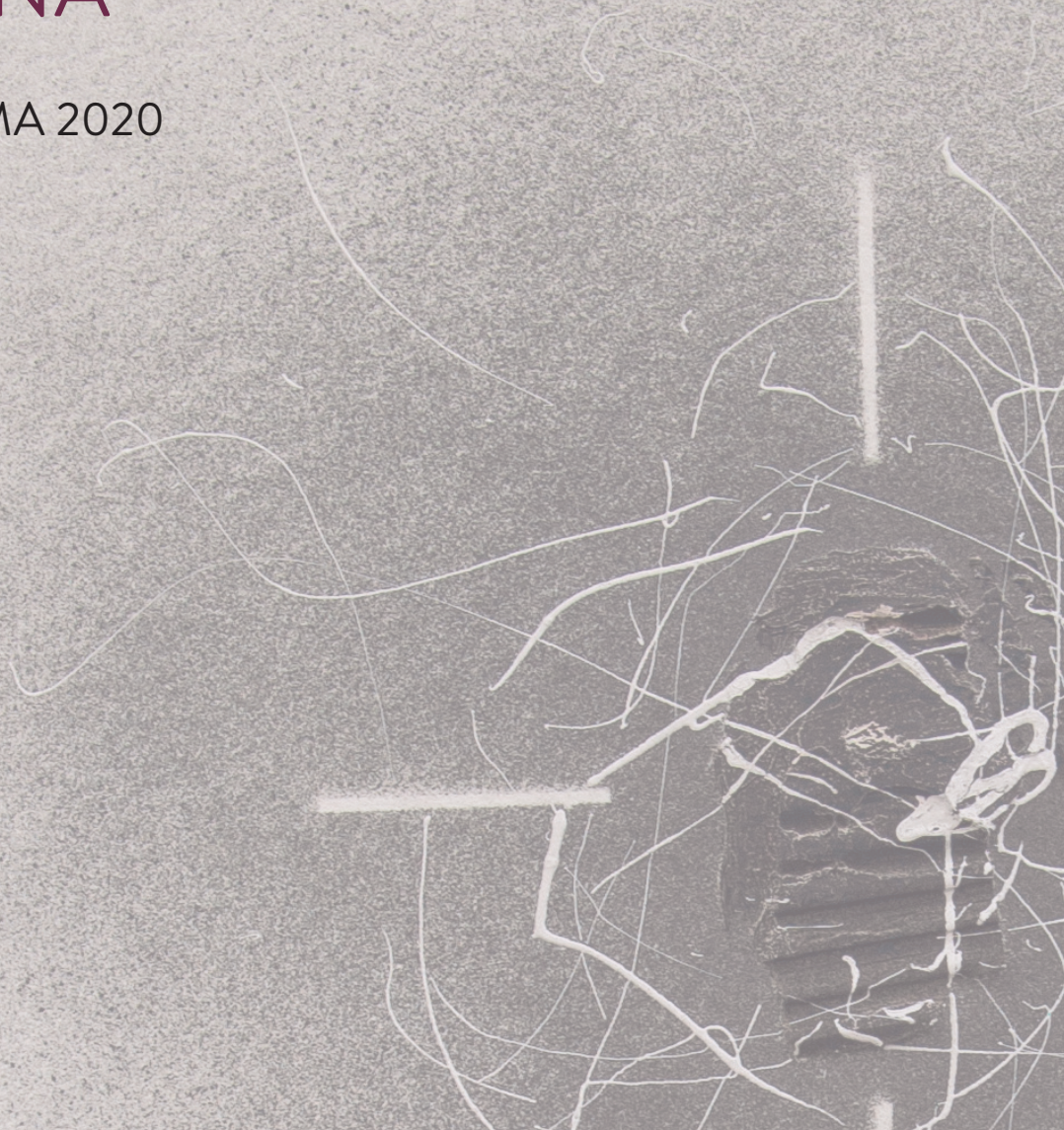

JUNTA DE CONFRARIES GIRONA

PROGRAMA 2020

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
SETMANA SANTA DE GIRONA,
agraeix a l'Ajuntament de Girona, a la Diputació de Girona,
a la Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura,
així com a les altres entitats i particulars
que ens han afavorit amb el seu ajut
i la seva col·laboració per tal de poder
atendre les despeses que comporta
la celebració de tots els actes
que es realitzen durant la Setmana Santa,
i que culminen amb la Processó del Sant Enterrament
del Divendres Sant.

Edita: JUNTA DE CONFRARIES
www.juntaconfrariesdegirona.cat

Fotografies: Jordi Renart

Arxiu fotogràfic: Junta de Confraries - Emiliano Castro

Coordinació: David Fluriach
Emiliano Castro

Realització: www.palahi.cat

DL Gi 175-1998

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA
juntaconfrariesgirona@gmail.com

Tots els escrits publicats en aquest
butlletí expressen i reflecteixen exclu-
sivament l'opinió dels seus autors.

LA JUNTA DE CONFRARIES

ÍNDEX

Composició de La Junta de Confraries	6
Pòrtic. REFLEXIONS	7
Mons. FRANCESC PARDO <i>Bisbe de Girona</i>	
Salutació de l'Alcaldessa	9
MARTA MADRENAS <i>Alcaldessa de Girona</i>	
Salutació 2020	11
MIQUEL NOGUER <i>President de la Diputació de Girona</i>	
La Junta de Confraries. SIGNES VISIBLES . .	13
DAVID FLURIACH <i>President Junta de Confraries</i>	
Pregoner 2020	15
P. BERNAT JULIOL I GALÍ	
Cartellista 2020	17
LEO ALEJO	
Programa d'Actes 2020	20
Celebracions Litúrgiques a la Catedral	23
Ordre de la Processó	24
Itinerari de la Processó	26
Passos de la Processó del Sant Enterrament	28
Exposanta 2020	30
Records de Setmana Santa	32
Concert Banda de Vilafamés	34
SETMANA SANTA 2019	
El Pregó 2019	39
Recull fotogràfic	50

COL·LABORACIONS

Celebrem la Pasqua!	54
Consiliari Junta de Confraries Mn. JOAN BABURÉS	
Trobada de confraries 2019	56
EMILIANO CASTRO	

CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

Aportació del Centre d'Estudis	60
RAMON MUNTADA	
L'Orde Equestre del Sant Sepulcre de Jerusalem. JUAN CARLOS DE BALLE	62
Reproducció del cartell 2019	67

LES NOSTRES CONFRARIES

La llum del món CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS	70
Reconeixement	74
CONFRARIA DEL SILENCI	
Arxiconfraria de la Passió i Mort	76
ARXICONFRARIA PASSIÓ I MORT	
Activitats anuals 2019	79
CONGREGACIÓ DELS DOLORS	
Unes imatges nostàlgiques	81
Catifes de Corpus 2019	82
LES CONFRARIES	
En memòria d'en Quim Alegret Taulé	86
CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE	

COMPOSICIÓ DE LA JUNTA DE CONFRARIES DE GIRONA

President:	David Fluriach i Domínguez	CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC
Vicepresident:	Francesc Cayuela i López	CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS
Secretària:	Lourdes Sidera i Buch	CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC
Tresorer:	Emiliano Castro i Gómez	CONFRARIA DE LA PASSIÓ
Consiliari:	Mn. Joan Baburés i Noguer	
Caps de Comissió:	Montserrat Riuró de Blas Narcís Reixach i Blanch	CONFRARIA DEL SILENCI CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT - MANAIES DE GIRONA
	Agustí Agell i Camós Agustí Amaya i Gurt Ramon Muntada i Artiles	CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG
Vocals:	Josep M. Nogué i Regàs Jordi Ginés i Vicent Rosa M. Domingo i Mateu Pere Masachs i Turon Lluís Ripoll i Masferrer Josep Pla i Oliveras Jordi Viltró i Romo Joaquim Moret i Sau Pere Urra i Fàbregas Joaquim Vila i Camps Antonio R. Martín i Fàbrega Rafel Garcia i Salions Lluís Comet i Serra Xavier Casan Luis	CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE CONFRARIA DE SANT HONORAT CONFRARIA DE SANT HONORAT CONFRARIA DEL DAVALLAMENT CONFRARIA DEL DAVALLAMENT ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT CONFRARIA DE LA PASSIÓ ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG CONFRARIA DEL SILENCI CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT - MANAIES DE GIRONA

REFLEXIONS

+ Francesc Pardo i Artigas, bisbe de Girona

Enguany m'animo a oferir-vos unes propostes o consells, en forma de decàleg, perquè visqueu i ens ajudeu a viure amb tot el sentit la nostra Setmana Santa i la Pasqua, de tal manera que l'experiència deixi petja en la vida de cadascú de nosaltres.

1. La quaresma. Abans de la Setmana Santa ens cal viure la quaresma que és camí cap a la Pasqua. La consigna durant aquest temps és convertir-se i creure en l'Evangeli. Creure en l'Evangeli és principalment creure en Jesucrist. Esforça't per conèixer Jesús i el què ens ofereix i ens proposa. Durant la quaresma cal conèixer més Jesús per estimar-lo. Per això els diumenges celebrem l'Eucaristia i fem la pregària del Via-Crucis.
2. La celebració de la Mare de Déu dels Dolors ens prepara per acompanyar Jesús en la seva passió i mort amb les actituds de Maria, la seva i la nostra mare.
3. Rams. Participa amb goig en la benedicció dels rams amb els més petits i joves de la família, que un dia caldrà que et substituïixin a la teva confraria.
4. Recorda que et faria molt de bé rebre el sagrament del perdó de Déu, que desfà els nusos més forts de la consciència, que perdona allò que ningú i ni nosaltres ens perdonem, i ens ofereix la pau.
5. Dijous Sant celebra el gran regal que Jesús ens ha deixat: el sant sopar i el rentament de peus, que actualitzem en la Missa i en tot servei fet amb amor. El mateix Jesús et convida a la seva taula, a la Santa Cena. Deixa't convidar i accepta la invitació.
6. Viu el Divendres Sant sentint-te estimat profundament per Jesús que mor per tu. Pots viure-ho en la preparació dels passos, de les vestes, de la organització de la processó, durant la mateixa processó i sobretot en la celebració litúrgica de la mort del Senyor.
7. Durant la processó viu intensament que acompanyant el teu pas, des del silenci, des de l'anonimat, acompanyes Jesús en la seva passió i mort. També acompanyes a les persones en els seus sofriments i en fas un compromís d'ajudar-los a portar les seves creus de cada dia. Mentre fas camí pels carrers de la ciutat, prega per tothom, pels coneguts i els qui no coneixes; prega per tantes persones que contempen la processó. Malgrat no et vegin la cara ets del qui volen donar testimoni de Jesús.
8. Contempla amb emoció i agraïment com Jesús clavat a la creu puja solemnement les escales de la nostra catedral, ben acompanyat per totes les confraries. Escolta dintre teu el clam de Déu. "què més podia haver fet per tu que no hagi fet?" Renova la teva fe cantant el crec en un Déu.
9. En acabar, a l'interior de la catedral, dona gràcies a Déu, saluda als altres confreres i doneu-vos les gràcies mútuament.
10. I sobretot no creguis que has deixat Jesús al sepulcre i tot s'ha acabat, sinó que disposat a viure intensament la seva resurrecció, la SEVA PASQUA.

SALUTACIÓ DE L'ALCALDESSA

PRÒLEG SETMANA SANTA

Marta Madrenas Mir
Alcaldeessa de Girona

En primer lloc, vull aprofitar aquest espai per felicitar l'anterior junta de la Junta de Confraries, per l'esforç i el treball dedicats en favor de Girona en general, i de la Setmana Santa en particular. I també per agrair el compromís dels nous components de l'actual equip directiu, i animar-los en els reptes que l'entitat té per endavant.

Enmig de la cadena de responsabilitats que tenim tots com a ciutadans en el progrés de la nostra ciutat, cal destacar la valentia i implicació dels qui formeu part d'entitats i associacions que treballen per al bé comú. I totes les activitats al voltant de la Setmana Santa formen part d'un patrimoni immaterial vinculat a la nostra història i les nostres tradicions. La religió s'ha expressat sempre a través de moltes cares, i una ha estat les manifestacions populars on es comparteix la fe i una litúrgia comú.

Avui és indubtable que aquest continua sent el motor de les celebracions de Setmana Santa que

organitza la Junta de Confraries. Però hi hem de sumar una també evident projecció com a cultura popular deslligada de les creences individuals de cadascú, persones que hi assisteixen cridats per l'atractiu d'una tradició molt arrelada en la nostra cultura i la nostra identitat.

Vivim en una època de transició, on com a societat precisament hem de saber compatibilitzar el respecte i el reforç de les nostres arrels amb les realitats que defineixen el nou món global. La nostra identitat, individual i col·lectiva, depèn d'aquest procés, i en aquest sentit és imprescindible mantenir un teixit social actiu i inclusiu que adapti les nostres tradicions als temps moderns i en creï de noves.

La Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona és un element indispensable per a la nostra ciutat, i hem d'agrair la vostra implicació i treball per al benefici conjunt de tots els gironins i gironines. Molt bona Setmana Santa!

PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

SALUTACIÓ 2020

Miquel Noguer i Planas

La Setmana Santa és una de les tradicions més arrelades a la societat gironina, que, de manera diversa i enèrgica, ha mantingut any rere any la participació en els actes religiosos. Forma part del nostre patrimoni cultural i religiós, el qual és importantíssim conservar i potenciar en la màxima expressió, ja que, a la vegada, dona cos i valor a la nostra identitat col·lectiva. Des del Dimecres de Cendra —que dona inici a la Quaresma—, passant per la Gran Setmana dels Creients —que comença amb el Diumenge de Rams i les celebracions de litúrgia a la catedral, i acaba amb la Processó del Sant Enterrament abans d'arribar al Diumenge de Glòria—, aquestes dates estan assenyalades per a tots nosaltres amb especial atenció i interès.

Aquesta síntesi de la tradició religiosa ens dona peu a posar un gran èmfasi en la tasca, repleta de virtut i honradesa, que durant tot l'any duu a terme la Junta de Confraries. El que culmina amb la Setmana Santa és el resultat de molts mesos d'organització i treball de molta gent, que gràcies al seu ímpetu i la seva tenacitat, contribueixen a donar vida a una pràctica centenària que serveix per cridar i reunir a la ciutat de Girona gent vinguda d'arreu.

La Setmana Santa, en termes específicament religiosos, i totes les pràctiques festives que tenen lloc durant aquestes dates, volen posar en relleu els darrers dies de Jesucrist a la Terra: des del moment en què arriba a Jerusalem —procedent del desert i ja proclamat Salvador— fins que mor per ressuscitar posteriorment. La valuosa tasca de revivre-ho públicament és obra, a través de la fe, de les confraries. Així mateix, aquests fets religiosos també han donat lloc a una tradició popular i cultural; a tall d'exemple, les desfilades de manaies, que donen joia a moltes ciutats i pobles del territori i que, amb el repic de bombos, tambors i timbals, guien el pas dels combregats tot seguint el pas de les llances. Aquestes i altres activitats festives formen part ja de la nostra cultura i enriqueixen el patrimoni del poble català, de la bella ciutat de Girona i dels pobles adjacents.

Finalment, vull reiterar de nou l'agraïment a totes aquelles persones que fan possible any rere any la celebració d'aquestes dates. Ens fan sentir orgullosos del poble gironí, així com de la seva cultura i tradició. Gràcies a tots i totes per la vostra feina incansable. Us desitjo una molt bona Setmana Santa!

LA JUNTA DE CONFRARIES

SIGNES VISIBLES

David Fluriach

President de la Junta de Confraries de Girona

Les expressions públiques que el poble fa sempre m'han fet molt de respecte. I m'han fet pensar. I en el cas de les manifestacions religioses s'hi afegeix el contingut de la fe que s'exposa, amb llibertat, als ulls del món. N'hi ha que posen en dubte la validesa de les processons i de la seva actualitat. Aquest pensament, per què no dir-ho, està amarat d'una agosarada ignorància. Què són, doncs, les processons sinó el ressò d'una expressió d'un sentiment comunitari? I, com a tal, han estat sempre presents en la vida europea i occidental amb uns clars antecedents en les primeres civilitzacions del Orient Mitjà. Es tracta d'un fet que pertany al més profund de l'ésser humà, que es plasma en una manifestació visible amb un caràcter molt personal.

Les manifestacions populars poden ser o no, de caràcter religiós. En els darrers anys en tenim mostres suficients. Perquè doncs, hi ha qui considera aquelles que tenen un signe religiós com a diferents o anacròniques? Què hi ha en les processons de Setmana Santa que atrau a tants i tants? Un fet cultural, turístic, diferent? Potser sí. Però qui vol anar una mica més enllà hi podrà entreveure un gran misteri, com velat. Però hi és. Es tracta del misteri de Déu, que no és res més que un misteri d'Amor. No s'entén la processó

si no és en clau d'Amor. Déu s'ofereix, es dona perquè vol. Els passos que porten els confreres i que precedeixen a cada confraria són quadres plàstics de moments concrets d'aquesta voluntat. I són la mostra que hi ha quelcom més que un fet cultural i turístic.

El cartell d'enguany ens interpel·la, no ens deixa indiferents davant del Misteri. Un diàleg entre llum i foscor. Una mirada profunda a les vivències de cadascú. Un silenci que situa davant de l'Absolut i demana una resposta.

La Junta de Confraries de la nostra ciutat treballa, des de fa mesos, en la preparació de la Processó del Sant Enterrament perquè tot estigui a punt. Vull agrair aquesta feina que fan, no sense esforç i amb molta dedicació. El meu agraïment s'estén també, i com no pot ser d'una altra manera, a tots els que la fan possible. Val la pena col·laborar en aquesta tasca que ens uneix com a ciutadans, que relliga les amistats en un projecte comú i que, de fet, ens reconeix com a cristians.

Se'ns obren les portes d'una altra Gran Setmana, com s'anomenava a la Setmana Santa. Entrem-hi i deixem-nos sorprendre!

P. Bernat Juliol i Galí, OSB

Bernat Juliol i Galí nasqué a Girona el 31 d'octubre de 1978. Va ser batejat amb el nom de Daniel a l'església de la Mare de Déu del Carme i quan entrà al Monestir de Montserrat rebé el nom de Bernat per sant Bernat de Claravall, monjo i teòleg de l'Edat Mitjana.

Visqué al Barri Vell. Estudià a l'escola que les monges butinyanes tenien a la plaça dels Lledoners, al costat de la catedral, i cursà els estudis de secundària a l'Institut Jaume Vicens Vives. Es llicencià en Dret a la Universitat de Girona i posteriorment treballà com a advocat en un despatx d'aquesta mateixa ciutat.

Des de petit participà en els actes de la Setmana Santa gironina, especialment a la processó del Sant Enterrament, amb la Confraria de Jesús Crucificat – Manaies de Girona i amb el temps fou manaia titular de la segona optiada. Des del 1998 fins el 2004 fou el secretari de la junta directiva d'aquesta entitat.

L'any 2004 entrà com a monjo al Monestir de Montserrat. Inicià el noviciat el 2005, féu la professió temporal el 2007 i la professió solemne el 2011.

Paral·lelament, després de cursar els estudis de monàstica, filosofia i teologia a l'Escola Filosòfica

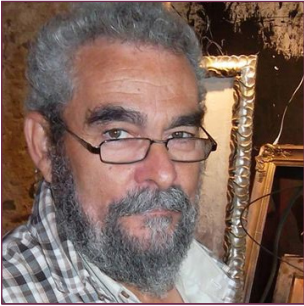
i Teològica de Montserrat, es traslladà a viure a Roma on es llicencià en Teologia Dogmàtica a la Pontifícia Universitat Gregoriana. Centrant-se en l'estudi de la cristologia, la seva tesina versà sobre l'evolució del concepte d'hipòstasi entre els concilis de Calcedònia i Constantinoble II.

Retornat a Montserrat, va ser ordenat prevere l'any 2017 per Mons. Manel Nin, monjo i Exarca apostòlic per als catòlics de ritu grec a Grècia.

A Montserrat ha estat el secretari personal del P. Abat Josep M. Soler durant diversos anys i actualment desenvolupa els següents serveis dins de la comunitat benedictina: és el portaveu i responsable de comunicació; patró delegat de la Fundació Abadia de Montserrat 2025, des d'on s'està treballant en l'organització del mil·lenari de Montserrat; sotsprefecte de l'Escolania; professor de teologia dogmàtica; membre del Consell de Degans del monestir; i membre del Consell del Visitador de la Província Hispànica de la Congregació Benedictina Sublacense-Cassinense.

També està treballant en la seva tesi doctoral *La cristologia de Ramon Llull en el context de la teologia medieval*, a la Facultat de Teologia de Catalunya.

Leo Alejo
www.alejo.cat

Nascut a Girona, on s'havien conegut els seus pares de Cuenca i de Santander, Leo Alejo de ben petit ja es va sentir atret per la pintura.

S'ho passava molt bé a la classe de dibuix i durant les freqüents visites a la biblioteca, que per a la majoria de companys incitaven a la lectura, per ell eren la possibilitat de contemplar els llibres de pintura catalogats. Aquest interès pictòric el portaria a visitar les exposicions que, periòdicament, es feien a la Rambla de Girona i, posteriorment, a contactar amb dos pintors gironins que li agradaven especialment, Montserrat Llonch i Isidre Vicens.

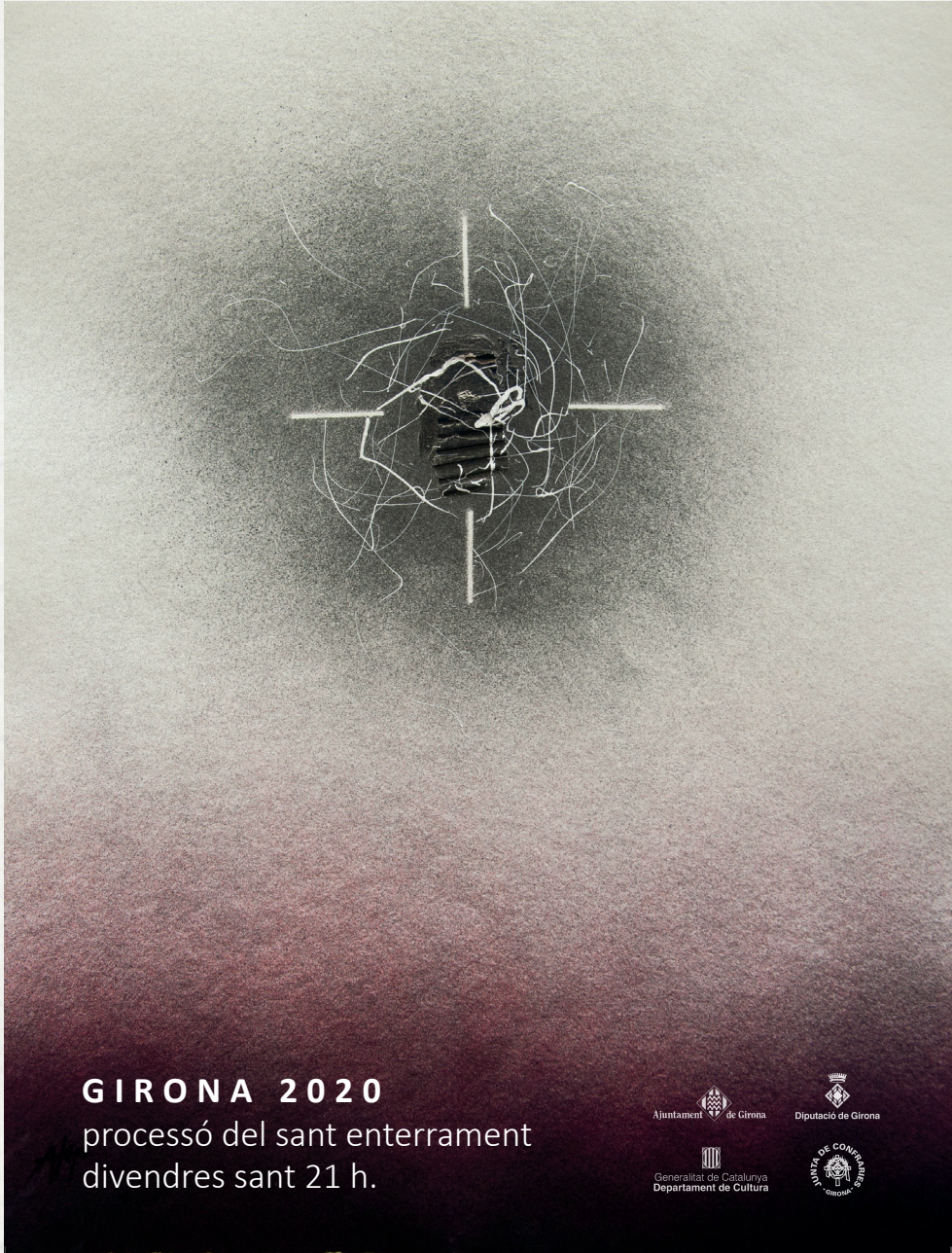
Utilitza una tècnica mixta en que ell mateix es fa els colors. Adquireix pigments, làtex i vernissos i en fa una barreja al moment. A partir d'aquí, i sense una idea fixada, comença a treballar en una tela on, de mica en mica apareixerà una figura femenina més o menys explícita, un retrat de Girona, etc... Per a Leo Alejo la dóna és el símbol de la bellesa, la troba físicament harmoniosa i la veu estèticament atractiva. Amb els anys aques-

ta figura s'ha anat convertint en una mena d'híbrid entre masculí i femení, en que unes vegades destaca més un aspecte que l'altra, en una decisió inconscient segons l'estat anímic de l'autor. Depenent del resultat que aconsegueix, decideix enganxar paper o cartró i anar afegint capes de pintura per tapar allò que no el satisfà. Alejo no dubta en pintar a sobre i refer el quadre fins que li agrada. Un cop satisfet, necessita també l'acceptació de l'espectador. Tot aquest procés d'experimentació i interiorització fa que la seva obra sigui fàcilment identificable.

Hi ha altres disciplines artístiques que també l'han interessat, com és el cas de l'escultura. Potser no s'hi ha abocat de la mateixa manera perquè no permet l'autonomia que dona la pintura. També cal esmentar el seu interès pel món arquitectònic que el va portar a dissenyar diverses balconades de ferro a uns pisos de Girona, entre altres obres.

Des de 1972 la seva obra ha estat exposada, reconeguda, premiada i actualment és ben coneguda arreu del territori i molt valorat a Europa.

GIRONA 2020
processó del sant enterrament
divendres sant 21 h.

Ajuntament de Girona

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

COMITAT DE COMPANYES

PROGRAMA D'ACTES 2020

DIMECRES 26 DE FEBRER DIMECRES DE CENDRA INICI DE LA QUARESMA

DIUMENGE 1 DE MARÇ VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus a plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

DIUMENGE 8 DE MARÇ VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus a plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

DIUMENGE 15 DE MARÇ VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus a plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

DIUMENGE 22 DE MARÇ VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Camí de les Creus – **A 2/4 de 5 de la tarda**

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida mini bus a plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA

DIUMENGE 29 DE MARÇ: VIACRUCIS A LA CATEDRAL

Lloc: Catedral de Girona- **A 2/4 de 5 de la tarda.**

Cinquè diumenge de Quaresma, com els altres anys celebrarem el Viacrucis a la Catedral.

DILLUNS 30 DE MARÇ: QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 30 de març al 3 d'abril: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIMARTS 31 DE MARÇ: QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 30 de març al 3 d'abril: "Quinari a la Mare de Déu dels

Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIMECRES 1 D'ABRIL: QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 30 d'abril al 3 d'abril: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIMECRES 1 D'ABRIL: PRESENTACIÓ LLIBRE

Lloc: Auditori Josep Viader - Casa de Cultura..

A 2/4 de 8 del vespre: Presentació del llibre "La Orden de Caballeria del Santo Sepulcro de Jerusalén en Cataluña. Visión general y cronología histórica". A càrrec del Sr. Ramon Muntada. Intervenció musical per Projecte Anònim. Organitza la Confraria del Sant Sepulcre.

DIJOUS 2 D'ABRIL: QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 30 d'abril al 3 d'abril: "Quinari a la Mare de Déu dels Dolors". Cada dia a 2/4 de 8 del vespre rès a la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

DIJOUS 2 D'ABRIL: PREGÓ 2020

Lloc: Auditori Josep Viader - Casa de Cultura.

Hora: 8 del vespre.

A càrrec de P. Bernat Juliol, monjo de Montserrat. Intervenció musical pel duet VerBA.

DIVENDRES 3 D'ABRIL: DOLORS

Cloenda del Quinari a la Mare de Déu dels Dolors. Rès a la Corona a les 11,30 hores. A les 12 del migdia Missa de divendres de Dolors. A les 7,30 de la tarda rès de la Corona i a les 8 del vespre, Missa concelebrada amb l'acompanyament de la coral del GEiEG, dirigida per Pilar Sanz.

Organitza: Congregació de la Mare de Déu dels Dolors.

DIVENDRES 3 D'ABRIL: INAUGURACIÓ EXPOSANTA 2020

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Hora: a les 9 del vespre

DISSABTE 4 D'ABRIL: EXPOSANTA 2019

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

A les 11 hores, visita guiada. "Anem a... conèixer la processó del divendres Sant." **Visita guiada de l'exposició dels passos i elements que configuren la processó.**

Inscripcions: Caseta de la Devesa.
Organitza: Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

DISSABTE 4 D'ABRIL: CONCERT DE MÚSICA SACRA

Lloc: Església del Mercadal de Girona.
Hora: 6 de la tarda.

Concert de Música Sacra, a favor de Càritas diocesana de Girona.

Amb la participació de: **Cor de Cambra Girona, La Capella Polifònica de Girona, El Cor Maragall, Cor Xàntica i el Cor Els Anònims.** Organitza: Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

DIUMENGE 5 D'ABRIL: DIUMENGE DE RAMS

Lloc: Catedral de Girona.
Hora: a les 11 hores benedicció de Rams, seguit de la Santa Missa presidida per Sr. Bisbe Francesc.

DIUMENGE 5 D'ABRIL: EXPOSANTA 2020

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

DIUMENGE 5 D'ABRIL: CONCERT MÚSICA SACRA

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Hora: 6 de la tarda.
Concert de polifonia religiosa: IN MONTE OLIVETI
A càrrec de la coral "Veus Alegres", de Sant Hilari Sacalm.
Director: Xavier Garriga Bardalet.
Organitza: Congregació de la Mare de Déu dels Dolors.

DILLUNS 6 D'ABRIL: EXPOSANTA 2020

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

DIMARTS 7 D'ABRIL: EXPOSANTA 2020

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

DIMECRES 8 D'ABRIL: EXPOSANTA 2020

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Horari: de les 11 del matí a 2/4 de 2 del migdia i de les 5 a les 8 del vespre.

DIMECRES 8 D'ABRIL: MANAIES DE GIRONA

Sortida: A 2/4 de 8 del vespre des del Castrum de Sant Lluc per fer entrega del Penó. A la tornada desfilara pels carrers de la ciutat.

DIJOURS 9 D'ABRIL: EXPOSANTA 2020

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
Horari: **Ultim dia** -de les 11 del matí a les 2 del migdia. **A la tarda restarà tancat.**

DIJOURS 9 D'ABRIL: OFICI DIJOURS SANT

Lloc: Catedral de Girona.
Horari: 19'00 h.

DIJOURS 10 D'ABRIL: OFICI DIVENDRES SANT

Lloc: Catedral de Girona.
Horari: 17'00 h.

DIVENDRES 10 D'ABRIL: PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

A partir de les 8'00, sortida dels Passos de l'església dels Dolors. A partir del migdia i durant tot el dia: exposició de Passos a la Plaça de la Catedral.

A 2/4 de 7 del vespre, sortida del Maniple de Manaies per recollir al penoner.

Itinerari, a les 9 de la nit, sortida de la Processó del Sant Enterrament des de la Catedral: plaça de la Catedral, portal de Sobreportes, pujada Sant Feliu, carrer Ballesteries, Ar-

genteria, Rambla Llibertat, Pont de Pedra, carrer Nou, carrer Fontanilles, Avd. Sant Francesc, Plaça Catalunya, carrer Albareda, Plaça del Vi, carrer Ciutadans, Plaça de l'Oli, Cort Reial, carrer Ballesteries, pujada Sant Feliu, portal de Sobreportes, plaça de la Catedral.

A les 11 de la nit (aprox.): arribada de la Processó a la Catedral. Rendiment d'honors a la Santa Creu. Paraules del Sr. Bisbe. Cant del Crec en un Déu. Benedicció final.

EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ UN ACTE A L'INTERIOR DE LA CATEDRAL DE GIRONA.

DISSABTE 11 D'ABRIL: CONCERT DE BANDA

Lloc: Plaça Independència de Girona.
Hora: a les 12 del migdia.

A les 11 hi haurà una "cercavila" pels següents carrers: Casa de Cultura, Plaça de l'Hospital, Plaça Pompeu Fabra, Plaça Catalunya, Rambla de la Llibertat, Pont de Sant Agustí, Plaça de la Independència.

A càrrec de la Banda de Música "LA LIRA" de Vilafamés (Castelló de la Plana).

EN CAS DE PLUJA EL CONCERT SE CELEBRARÀ EL CENTRE CULTURAL LA MERCÈ.

DISSABTE 11 D'ABRIL: VIGÍLIA PASQUAL

Lloc: Catedral de Girona.
Horari: 23'00h

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES A LA CATEDRAL

DIUMENGE 5 D'ABRIL: DIUMENGE DE RAMS

- 10.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 11.00 h: **Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i Missa de Rams a l'interior de la Catedral.** Presidirà la celebració el nostre Bisbe Mons. Francesc Pardo i Artigas.

DILLUNS 6 D'ABRIL: DILLUNS SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

DIMARTS 7 D'ABRIL: DIMARTS SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.
- 17.00 h: **MISSA CRISMAL. Benedicció dels Sants Olis.** Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

DIMECRES 8 D'ABRIL: DIMECRES SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual.

DIJOURS 9 D'ABRIL: DIJOURS SANT

- 09.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 19.00 h: **Missa vespertina de la Cena del Senyor: lavatori de peus i processó**

del Santíssim al Monument. Presidirà la Missa el Bisbe Francesc.

DIVENDRES 10 D'ABRIL: DIVENDRES SANT

- 11.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 17.00 h: **Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor.** Presidirà la celebració el Bisbe Francesc.
- 21.00 h: **Processó del Sant Enterrament.** Acte final a l'escalinata de la Catedral: paraules i Benedicció final del Bisbe Francesc.

DISSABTE 11 D'ABRIL: DISSABTE SANT

- 11.00 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 23.00 h: **Vetlla Pasqual.** Benedicció del foc nou al Claustre. Processó i Missa Pasqual amb la benedicció de les Fonts Baptismals i Renovació de les Promeses del Baptisme.

DIUMENGE 12 D'ABRIL: DIUMENGE DE PASQUA

- 10.30 h: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.
- 11.00 h: **Missa solemne del Dia de Pasqua. Benedicció Apostòlica.** Presidirà la celebració el nostre Bisbe Francesc.

ORDRE DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

24

SETMANA SANTA GIRONA 2020

- 1 Maniple de Manaies
- 2 Porrer
- 3 Acòlits amb la Creu Processional i cirials
- 4 Confraria de Jesús i els Nens
(Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem)
- 5 Orquestra Xarabanda Band
(secció de la Banda Girona Banda Band)
- 6 Confraria de Sant Honorat
(Pas de la Institució de l'Eucaristia)
- 7 Confraria de Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic
(Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani)
- 8 Confraria de Jesús Crucificat
(Pas de L'Ecce Homo)
(Pas de la Caiguda de Jesús)
Cobla Costa Brava
- 9 Confraria del Silenci
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Mare de Déu)
- 10 Confraria de la Santa Faç
(Pas de la Trobada de Jesús amb la Verònica)
- 11 Confraria de la Passió
(Pas de l'Agonia de Jesucrist)
- 12 Arxiconfraria de la Puríssima Sang del Nostre Senyor Jesucrist (Creu d'Improperis)
- 13 Banda de Música de Vilafamés
(Castelló de la Plana)
- 14 Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist
(Imatge de Jesús Crucificat)
- 15 Confraria del Davallament
(Pas del Davallament de Jesús)
- 16 Congregació de la Mare de Déu dels Dolors
(Pas de la Dolorosa)
- 17 Confraria del Sant Sepulcre
(Pas dels Perfums)
Grup percussió
- 18 Guàrdia del Sant Sepulcre
(Pas del Sant Sepulcre)
Cavallers de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem
- 19 Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona
El Sr. Bisbe, Canonges del Capítol de la Catedral, Consiliaris de les Confraries i altres preveres i diaques
- 20 Cobla La Flama de Farners

PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Sortida a les 9 de la nit - Divendres Sant

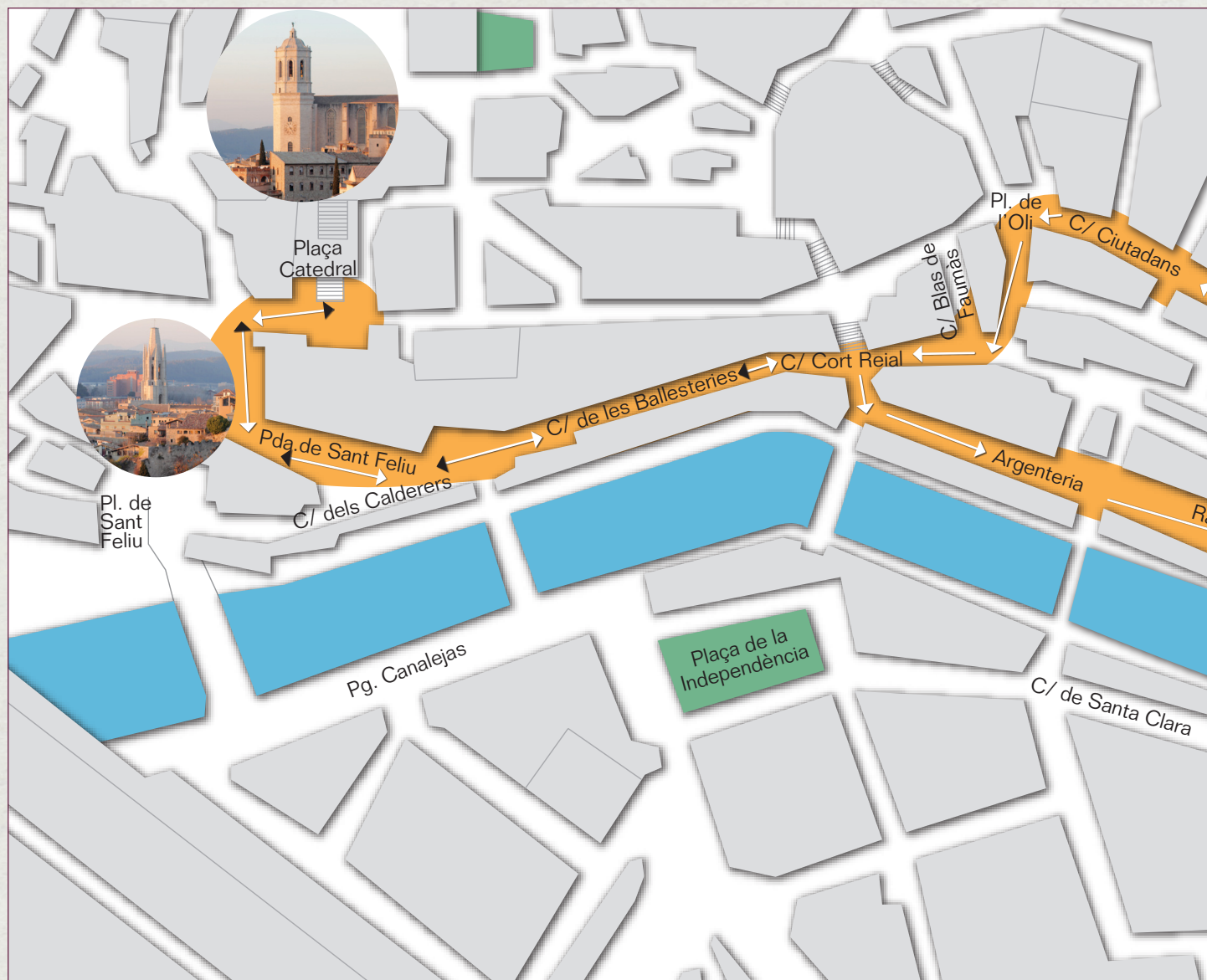

ITINERARI DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

26

SETMANA SANTA GIRONA 2020

Itinerari

**DIVENDRES 10 D'ABRIL
A LES 9 DE LA NIT**

- Catedral
- Plaça de la Catedral
- Portal de Sobreportes
- Pujada de Sant Feliu
- Carrer Ballesteries
- Argenteria
- Rambla Llibertat
- Pont de Pedra
- Carrer Nou
- Carrer Fontanilles
- Av. Sant Francesc
- Plaça Catalunya
- Carrer Albareda
- Plaça del Vi
- Carrer Ciutadans
- Plaça de l'Oli
- Cort Reial
- Carrer Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Portal de Sobreportes
- Plaça de la Catedral

En cas de pluja es farà un acte
a l'interior de la Catedral

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Divendres Sant
10 d'abril de 2020 - 21.00 h

 VERSIÓN EN ESPAÑOL
 ENGLISH VERSION
 VERSION FRANÇAISE
 VERSIONE ITALIANA
 DEUTSCH VERSION

1 CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS

Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem

Jesús acompanyat pels apòstols i cavalcant sobre una somera beneeix als nens i joves que el reben amb palmes d'alegria.

4 CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

Pas de l'Ecce Homo

Pilat, governador romà de Judea, tot i sabent que Jesús era innocent, els l'entrega perquè el crucifiquin.

2 CONFRARIA DE SANT HONORAT

Pas de la Institució de l'Eucaristia

A l'últim sopar Jesús deixa el sagrament de l'Eucaristia als dotze apòstols representats aquí per sant Pere i sant Joan.

5 CONFRARIA DEL SILENCI

Pas de la trobada de Jesús amb la Mare de Déu

Jesús, cansat i abandonat per tots, rep el consol de trobar a la seva Mare.

3 CONFRARIA DE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC

Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani

Jesús, agenollat en actitud d'oració, rep el consol de l'Àngel i li mostra el calze d'amargor de la Passió

6 CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ

Pas de la trobada de Jesús amb la Verònica

Pujant al Calvari, ajudat pel bon Cirineu, Jesús deixa gravat el seu rostre al mantell de la Verònica que li ha eixugat la cara.

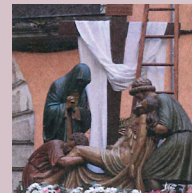

10 CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

Pas del Davallament de Jesús

Josep d'Arimatea i Nicodem desclaven pietosament Jesús de la creu i l'entreguen a la seva Mare.

7 CONFRARIA DE LA PASSIÓ

Pas de l'Agonia de Jesucrist

Jesús clavat a la creu, segons els costums romans, es dirigeix a la seva Mare i al deixeble Joan.

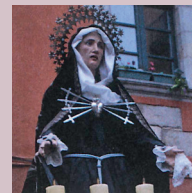

11 CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Pas de la Dolorosa

A Maria, veient al seu Fill mort, se li complia la profecia de Simeó per la qual una espasa de dolor travessaria el seu cor.

8 ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Creu d'Improperis

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esponja, etc.

9 ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Imatge de Jesús Crucificat

La figura de Jesús mort a la creu és el cim de la Passió i signe de redempció. És el centre de la nostra processó.

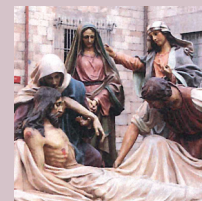

12 CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE

Pas dels Perfums

Les santes dones ajuden a amortallar el cos de Jesús amb un llençol i perfums, tal com era costum d'enterrar entre els jueus.

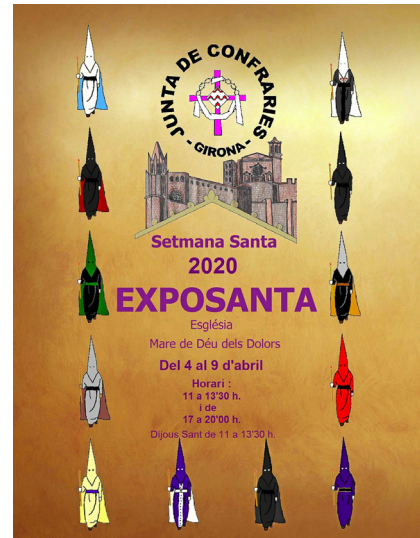
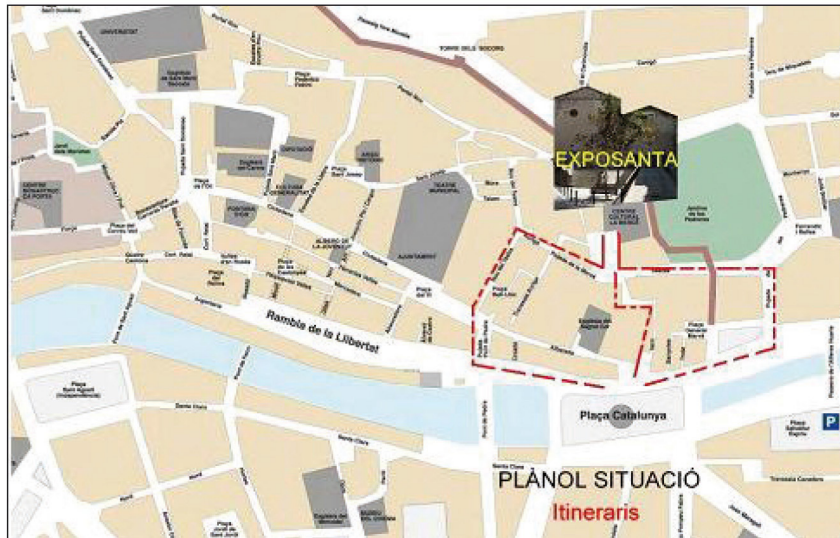

Pas del Sant Sepulcre

Jesús fou dipositat en un sepulcre nou, tallat en la roca i custodiat per uns guàrdies, d'on ressuscità al tercer dia

EXPOSANTA. ESGLÉSIA DELS DOLORS

30

SETMANA SANTA GIRONA 2020

Arriba la primavera... i amb ella, la ciutat s'omple de llum, d'olors, de colors i d'energia.

I amb aquesta estació, també arriba la Setmana Santa que la ciutat de Girona rep de la millor manera que sap, que és acollint les processons i dotant-les d'una gran dignitat i majestuositat. Es tracta de moments carregats d'una plasticitat que glaça la sang i, que captiva a creients, i no deixa indiferents a no creients o a agnòstics. Són instants plens de recolliment, de meditació i d'admiració, que podem viure als temples i carrers. Són olors que s'endinsen dins del nostre subconscient i que ens transporten a vivències del passat per actualitzar un futur. Són tot un seguit de sentiments que ens ofereixen la possibilitat d'ajudar, créixer i millorar com a persones.

Arriba la Setmana Santa i, amb ella, els Passos que mostren la Passió de Nostre Senyor. Aquests es preparen i ens esperen per a que puguem contemplar-los. Com cada any, la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors ens obre les portes del seu temple, perquè visitem "casa seva", perquè vol que gaudim dels diferents Misteris que allà esperen l'arribada de la Processó del Sant Enterrament i, en definitiva, perquè vol que gaudim, una vegada més, del patrimoni de Girona. Es tracta d'una ocasió única per a descobrir un racó desconegut per a molta gent i que de ben segur, farà que ens endinsem, poc a poc, en l'esperit de la Setmana de Passió, de Mort i de Resurrecció de Jesucrist.

Emiliano Castro Gómez

EXPOSANTA. ESGLÉSIA DELS DOLORS

A l'església dels Dolors del
4 al 9 d'abril.
Horari matins d'11 a 13,30 /
tardes de 17 a 20 h
Dia 9 d'abril matí
d'11 a 14 h.

PINS DE LES VESTES EDITADES

1. Manaia
2. Porrer
3. Creu Processional
4. Confrare Jesús i els Nens
5. Confrare Sant Honorat
6. Confrare Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic
7. Confrare Jesús Crucificat
8. Confrare del Silenci
9. Confrare de la Santa Faç
10. Confrare de la Puríssima Sang
11. Confrare de la Passió i Mort
12. Confrare de la Passió
13. Confrare del Davallament
14. Confrare dels Dolors
15. Confrare del Sant Sepulcre
16. Guàrdia Noble Confrare Sant Sepulcre

Els beneficis de la venda es destinen a subvencionar els actes que s'organitzen. Es poden trobar a la Junta de Confraries, durant l'exposició dels Dolors o bé a través de cadascuna de les confraries. Moltes gràcies!

32

SETMANA SANTA GIRONA 2020

LA NOSTRA BOTIGA

RECORDS DE SETMANA SANTA

La Junta de Confraries de Girona disposa d'una sèrie d'objectes de record per a col·leccionista o regal, amb l'ànim de donar difusió, així com de popularitzar-los. Així mateix disposa de materials per vestimenta de vestes, que figuren en aquestes imatges i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'Exposanta de l'església dels Dolors i a la botiga instal·lada el dissabte 4 d'abril, a la Rambla Llibertat i el Divendres Sant, dia 10 d'abril a la plaça de la Catedral.

Concert Setmana Santa Girona 2020 dissabte 11 d'abril de 2020

1ª Part:

Del Perelló a Catarroja José Serrano
A Pittsburgh Overture Philip Sparke
Algemiz Ferrer Ferran

2ª Part:

Enrique López Antón alcalde
El Sorior y La orden de Uclés . . . Teodoro Aparicio
El Racó de l'Or Saúl Gómez

Director: **Isaac González Ferriol**

34

SETMANA SANTA GIRONA 2020

Banda de música 'La Lira' - Associació Cultural la Roca de Vilafamés (Castelló).

BANDA 'LA LIRA' DE VILAFAMÉS

Isaac González Ferriol
Director

Va començar els seus estudis de piano i trompeta a l'edat de set anys a l'escola de música de Godella. Posteriorment, estudià trompeta, piano i direcció d'orquestra al Conservatori Superior de Música "Joaquín Rodrigo" de València. Va estudiar direcció d'orquestra amb Manuel Galduf, llicenciant-se en juny de 2008 amb les màximes qualificacions. Va pertànyer a l'orquestra de l'Horta Nord dirigida per Joan Enric Lluna. És diplomad en Magisteri Musical per la Universitat de València.

Al mateix temps que estudia direcció al Conservatori de València es perfecciona en direcció d'orquestra amb Yaron Traub, Manuel Galduf Verdeguer, Manuel Hernández-Silva, Jesús López Cobos, Benjamin Zander i Jorma Panula.

Una vegada finalitzats els estudis superiors de direcció d'orquestra, va ser convidat per directors de prestigi internacional com Bernard Haitink, Jorma Panula, Neeme Järvi, Paavo Järvi, David Zinman, Kurt Masur i Vladimir Jurowski per a realitzar classes magistrals a Londres, Berlin, Amsterdam, Zurich, Lucerna, Milan, Viena... Al mateix temps va ser convidat per a perfeccionar-se al Royal Northern College of Music de Manchester durant el curs 2014-15.

Ha dirigit l'Orquestra de la Universitat de València, Orquestra Sinfónica de Chamartín, Berlin Sinfonietta, Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana, Guildhall School Symphony Orchestra (Londres), Orquestra de Córdoba, Polish Baltic Symphony Orchestra (Polònia), ÜENSO Symphony Orchestra y Pärnu City Orchestra (Estonia), London Mozart Pla-

yers (Londres), Aurora Festival Orchestra (Suècia), Janacek Philharmonic Orchestra (República Txeca), North Netherlands Symphony Orchestra (Holanda), Tonhalle Orchestra de Zurich (Suïssa), entre altres.

Ha dirigit a sales i festivals espanyols com: Auditori de Música de Altea, Auditori de Torre Vieja, Auditori de Benicàssim, Auditori de la Vila Joiosa, Teatro Montecarlo de Buñol, Palau de la Música de València, Palau de les Arts Reina Sofia,... al Festival Internacional de Música de Lutxent 2009, Bienal de Buñol 2010... entre altres. Així com a Anglaterra, Polònia, Holanda, Alemanya, Suècia, Estònia i Suïssa.

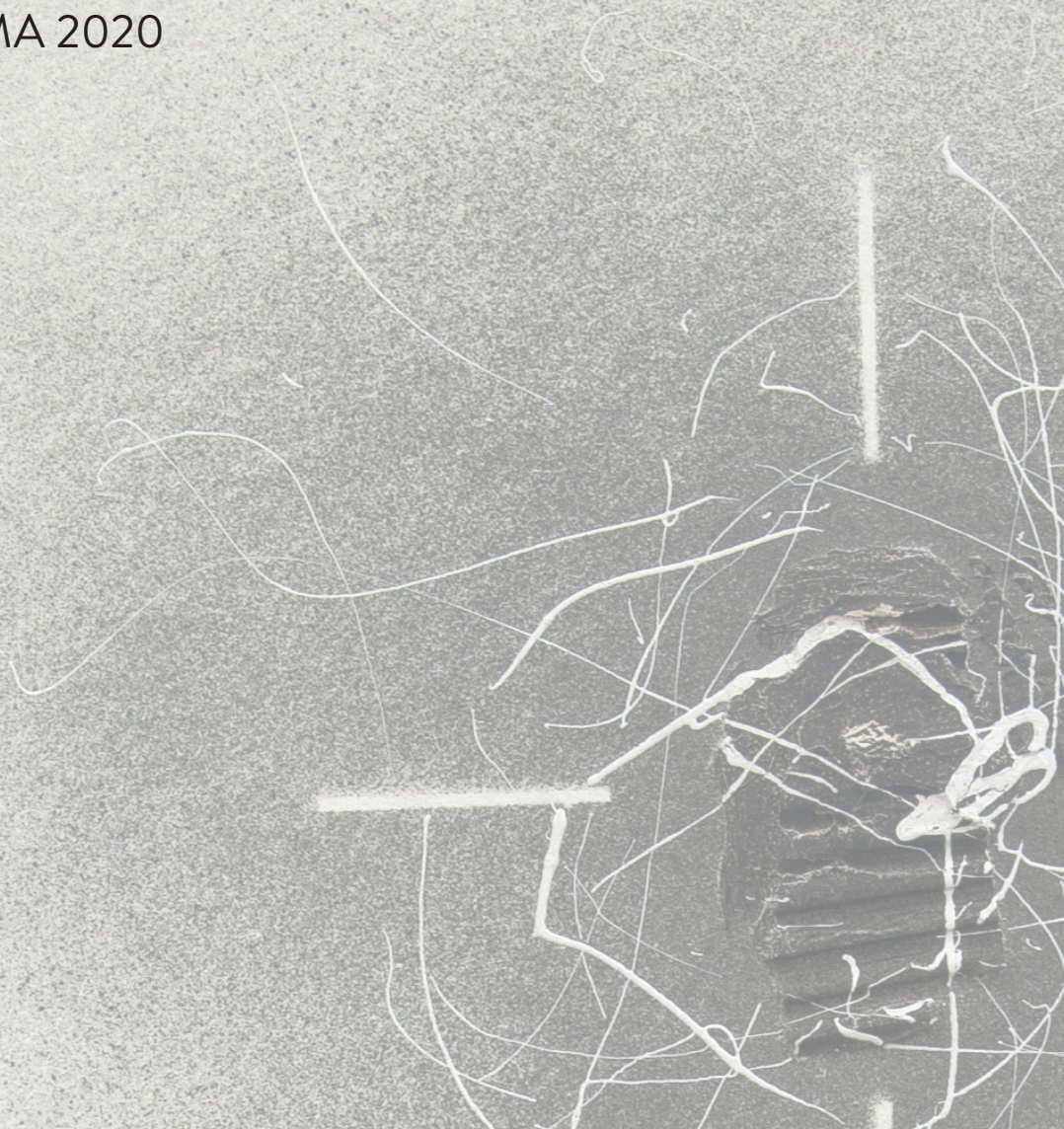
Va ser director assistent del mestre Manuel Galduf i de la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana durant tres anys (2008-2010). També va ser convidat per a realitzar les proves de director assistent de la Orquestra Simfònica de Londres (Donatella Flick-LSO Conducting Competition). Ha estudiat direcció d'òpera amb Daniele Agiman a Milà.

Al món de les bandes de música, s'ha perfeccionat amb J. R. Pascual Vilaplana, Franco Cesarini, Jan van der Roost y Jan Cober. Ha sigut director titular de la Banda Simfònica de la Societat Musical "La Paz" de Siete Aguas y director titular de la Banda Simfònica del Casino Musical de Godella. Amb aquesta última, va guanyar el primer premi i menció d'honor a la segona secció del certamen provincial de bandes de música de València (2013) i el primer premi de la segona secció al certamen de la Comunitat Valenciana (2013). Ha dirigit diferents bandes de la comunitat valenciana com a director convidat.

SETMANA SANTA 2019

PROGRAMA 2020

VANITAT I HUMILITAT

Salvador García-Arbós

Avui, Dijous de Passió, és Sant Estanislau de Cracòvia i vigília de la Festa de la Mare de Déu dels Dolors. Felices vigílies a totes les Maria Dolors, Miós, Lola, Lolita, Dolores, Dolo...
 Benvolguda feligresia.
 Benvolguda germandat.
 Benvolguda comunitat. No pas exclusivament de fidels, perquè també hi ha infidels, heretges, agnòstics, descreguts, decebudes, desesperades i esperançades.
 És un honor ser el pregoner de la Setmana Santa Gironina.
 Un gran honor, que vaig acceptar per l'emoció fugissera i forassenyada de la vanitat.

«Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes; vanitas vanitatum, et omnia vanitas. Quid habet amplius homo de universo labore suo quo laborat sub sole?»

«Vanitat i més vanitat, diu Cohèlet, tot és efímer, tot és en va. Què en treu l'home de tots els treballs amb què s'afanya sota el sol?»
 Ser impulsiu té aquest perill: deixar-te apoderar

per instints primaris com la ira, la supèrbia, l'orgull... Per la immodèstia. Pels honors.
 ¿Quanta gent no ha acceptat càrrecs per acomplexament, per necessitat de projecció social, que per la seva competència manifesta hauria d'haver rebutjat? Ho ha fet per competitivitat. *Que tiri la primera pedra!!!!* Rectifiquem: Ho hem fet per per competitivitat, per figurar. Deixarem de competir quan siguem competents, diuen.
 Ho acceptes i ja hi ets. Ja hi sóc.
 Com va escriure Modest Prats el 1993:
 «He acceptat perquè ell [En Modest es referia al degà de teologia de Catalunya el 1993, perquè les *Quatre cartes i una postal a la societat catalana*. *Valors i contravalors, perspectives i tendèn-*

cies, li va ser encarregat llavors]... *He acceptat perquè ell em va afalagar la meua vanitat i jo, com un babau, em vaig deixar enredar. En el pecat he trobat la penitència.*»

Aquest fragment i altres escrits del Reverend el trobareu, si el demaneu i encara en queda algun, a *Mestratges de Modest Prats*, llibret publicat pels marmessors de la Pia Voluntat Mossèn Modest Prats i Domingo. Fa cinc anys que ens va deixar i les seves reflexions, de fa 10, 20, 30 o 40 anys enrere, són d'una vigència esgarrifosa, siguin sobre llengua, política o religió.

Tampoc t'has de deixar segrestar per la immodèstia. Diu Nietzsche que la falsa modèstia és la més gran de les mentides, ja que pretens que t'abracin per camuflar la supèrbia i sentir-te estimat.

Estic honorat i orgullós, i, malgrat que res no m'hauria d'espantar, ho estic.

Volia ser capellà i vaig arribar a fer hòsties amb truita de farina, crespells. Sense ou. Només amb farina i aigua. Maig vaig anhelar ser bisbe. Hauria volgut ser el monjo de Robin Hood i el Sant Pare de las *Sandàlies del Pescador*. I no arribo a la

sola de la sabata esquinçada del Pater Whisky del *Poder i la Glòria*.

Tanmateix, tinc la sort de ser de Besalú. Ser de Besalú ho fa tot més fàcil. De seguida t'acostumes a la bellesa, als monuments contundents, a l'arqueologia, a descobriments un dia si i l'altra també i a una petjada poderosa de la història.

Sóc de Besalú, però... Sí, però! És veu que vaig veure la llum a Girona. Va ser una visió llunyana, amb una panoràmica espectacular: Montjuïc, El Tè (o el Ter), la Catedral, Sant Feliu i la Devesa. Vaig néixer en una vuitena planta i batejat en una novena, perquè es veu que no em podien portar a Besalú amb la càrrega del pecat original.

Quan vaig arribar, el xuixo no tenia ni cinquanta anys, però molts ja el coneixien de tota la vida.

Tota manera, he passat mitja vida a Girona, en tots els sentits: m'hi passava el dia al metge, al cinema, al teatre, als cafès i fent carrer, buscant notícies, com a periodista d'*El Punt*.

¡És tan gros ser de Besalú... que, si aquest pregó hagués estat demà, hauria hagut de dir que no! Ara que he après a dir no, no ho hauria dubtat. No tinc consciència d'haver-hi faltat mai i d'haver-li fet mai el salt amb una altra Maredeu dels Dolors.

La sort de Besalú de fer la processó una setmana abans ens permetia i ens permet completar el *Grand Slam*: Verges, Perpinyà i Girona.

Jugar a la processó

En aquest exercici de memòria antropològica dels pregons, per si no us ho havia explicat algú més abans, a Besalú, per Setmana Santa jugàvem a les processons amb canyes i tambors amb planxes de bidons de petroli i de detergent, excepte el Divendres Sant, que ens ho

agafàvem molt seriosament i representàvem la processó dels petits, un calc de la dels Dolors, amb vestits, creus, pendons, santcrists i el pas del Sagrat Cor. Al senyor rector, Mossèn Joan Oliveras, d'Amer, no li agradava que la féssim a l'hora de la funció, ja que hi havia força públic i li restava feligresos a la Celebració de la Passió del Senyor.

Li sabia greu que la gent es perdés l'adoració de la relíquia de la Vera-creu, el *Lignun Crucis*, del final de la funció. Suposo!

He de reconèixer que els de la meva generació no podem lamentar que la Setmana Santa fos una matada d'avorriment, sense cinema ni tele, i obligats a escoltar música sacra per la ràdio. Clar que a la tele passaven totes les pel·lis canòniques, incloent El Setè Segell, de Bergan, i La Passió segons Sant Mateu, de Passolini. I al cinema podíem veure una reposició d'*Els 10 Manaments*, però també hi vaig veure totes les dels germans Marx i musicals, estil *Levando Anclas*.

I també recordo els Campaments de Setmana Santa organitzats pel Centre Excursionista de Besalú, dels Dijous Sant fins al Dilluns de Pasqua, en què, si no hagués estat pels brunyols hauríem quedat desconnectats de l'Univers Cristià.

Penseu que ja teníem la feina feta. I aplicàvem aquell magnífic ensenyament de Cohèlet, un dels grans llibres de la Bíblia, com tots els sapiencials: «Res de més agradable per a l'home que menjar i beure i sentir-se feliç del propi treball. Però això, jo m'he adonat que depèn de la disposició de Déu. Si no, ¿qui menja o pateix gana a desgrat d'ell?»

Per tant, siguem feliços per la major glòria de Déu.

Per què fem processons?

A vegades ens preguntem per què fem la processó, a Besalú, a Girona o a Verges, o per què ara mateix som reunits aquí. És perquè som creients? Ja sabem que no pas tots en som de creients. Probablement som aquí perquè som gironins interessats a mantenir unes tradicions. O, ¿qui sap?, si perquè som o volem ser testimonis d'alguna cosa que inexorablement vivim d'aprop, i, malgrat que som coneixedors i, fins i tot apòstols de la Veritat, podem témer que algun dia els llibres en parlin com ho fan ara amb ritus ancestrals extingits i que van ser tinguts per sagrats,

com els de Delfos o els del Machu Pichu, per exemple.

Som aquí perquè no caigui, caigui qui caigui...

Durant dos anys, el Centre d'Estudis de la Setmana Santa em va demanar alguns articles en què relacionés Besalú i Girona. Sóc tant dispers que ja penso en Arnau de Soler, l'ardiaca de Besalú que va sufragar el baldaquí d'argent de l'altar major de la Catedral. I, és clar, en llinatges jueus, en el bisbat efímer que vam tenir o en el comte-bisbe Miró, senyor de Besalú i monsenyor de Girona, o en el doctor Estela, rector de l'època daurada del Seminari.

Continuo pensant i preguntant-me per què les processons són notícia. ¿Per què vénen d'una llarga tradició i tenen una història densa i enrevesada i, sobretot, mobilitzen un contingent de persones molt notable, perquè són d'una bellesa estètica irreprotxable? Produeixen una fascinació especial? En les cròniques periodístiques, se'n destaca la solemnitat el respecte, el silenci que et poden reconnectar amb la fe.

No pas sempre se'n dóna una visió positiva des de la premsa. A vegades les cròniques són negatives i el periodista més conscient n'ha de criticar l'incivisme. De fet, el periodista dels bons temps del periodisme i de la premsa de Girona va intentar destacar alguna cosa diferent cada any, per la qual cosa, quan l'hora del tancament ens permetia quedar fins al final, ens anava molt bé que el bisbe connectés l'església amb la realitat, que vol dir la conjuntura social, cultural i política. I tot fet amb *finezza*, amb la voluntat de ser inclusiu i no pas exclouent. Per això, lamentablement, les cites a la passió i mort de Jesús s'ajusten, any rere any, a un present d'arreu del món, i no trobaríem ningú que no acceptés que per Setmana Santa evoquem un dels moments més injustos de la història universal. Una injustícia necessària per redimir-nos del pecat original.

Per això, la Bíblia dóna per a tant. Vull dir, els llibres menys violents de la Bíblia donen per a molt, amb paral·lelismes obvis. Els Evangelis són extraordinaris, les paràboles són útils i els dos llibres de Sant Joan, sublimes. Per això, la Bíblia és tan necessària, fins i tot, per als ateu, que no existirien, si Déu no existís, com va escriure Chesterton.

També ho escriu el Cohèlet:

«Després m'he girat a considerar totes les opressions que es cometem sota el sol, i mireu: llàgri-

mes dels oprimits que no tenen qui els consoli! La força està del costat dels opressors, i per a ells no hi ha consolador!»

Fem un espectacle?

Demà a aquesta hora Besalú serà ple de gent i, si no hi ha cap ciri trencat, de demà en vuit no es podrà passar pel Barri Vell de Girona.

El nombrós públic que les segueix comporta un seguiment mediàtic. També hi ha un seguiment dels mitjans de comunicació, que en publiquen fotos impressionants, perquè tenen un alt contingut estètic. I no hi ha ètica sense estètica, diuen que va dir José Maria Valverde.

M'he de centrar i concentrar en les dues processons que més bé conec, que les he viscut des de tots els angles possibles; la de Besalú des de les entranyes, és clar, perquè sóc de la Junta dels Dolors.

No s'han de comparar, perquè són incomparables, entre altres coses perquè una no pertany a la Setmana Santa i l'altra, sí. La de Girona és de les grosses del Divendres Sant, una de les diades més catòliques, apostòliques i romanes. A Besalú, la gent, el poble, participa majoritàriament de la processó. A Girona, bada, n'és espectador. Qui és espectador-a? Qui mira un espectacle.

És un espectacle la processó de Girona? Deia el meu mestre i mestre de molts que som aquí, Pere Madrenys, el periodista més torraneules de la història, doctor en Dret Canònic i un cristià radical, que espectacle ve d'*Spectare Oculum*, allò que s'ofereix a la vista, als ulls, i que espectacle no ha pas de ser cap pecat, ni cap sacrilegi, ni heretgia, mentre l'espectacle no sigui de *varietés*.

Precisament, en una entrevista amb el prior d'enguany de la festa dels Dolors de Besalú, el Bisbe de Girona, qui demà presidirà els 320 anys de processó, dóna una opinió semblant a la de qui va ser secretari del Bisbe Jubany i enviat especial al Concili Vaticà II.

Diu el Nostre Bisbe Francesc que les processons han de ser dignes i ben fetes. I que ben feta vol dir que les persones han de participar-hi amb pietat, amb consciència del que estan fent. Reclama que, almenys per als que ho organitzen i que hi participen, ha ser una manifestació religiosa important. Alerta que les processons no poden ser entreteniment. I reivindica la dimensió religiosa i que siguin expressió d'alguns moments de la nostra fe.

L'estètica és fonamental. Els armats tenen tanta gràcia intrínseca, que s'arribem a fer concentracions de manaias, Estaferms i armats de tota mena, amb tants o més espectadors que la processó més multitudinària, com hem vist a Banyoles, a Besalú, a Camprodon o a Girona; em penso que a la mainada és el que li fa més gràcia i, en alguns maniples, hi ha cua per ser-ne; no sé pas si les llistes d'espera són llargues com abans de començar aquest segle. Sé que a Girona, hi ha dones que en volen ser i que són a la cua. Per cert, el 1992 van sortir tres, 3, noies al cos d'Estaferms de Besalú, convertint-se en els primers armats amb dones, si més no del nostre entorn conegut. El 1993 va entrar la primera als Manaias de Besalú, any en què als Estaferms ja n'hi havia sis, 6, de dones. No hi van haver votacions, ni debats, ni altaveus mediàtics.. Hi van entrar sense votacions, sense debats, sense altaveus mediàtics, amb la mateixa naturalitat que els estius ens banyem a la platja o a la piscina.

Em torno a preguntar: Per què s'hi va a processó?

Un d'aquells pares predicadors, d'abans, de quan hi havia pares predicadors tan populars com les cobles-orquestres de les festes majors, en aquell temps en què tothom anava a missa i hi havia esglésies per a progrés i litúrgies per a devots de cop de puny al pit, de missa diària, Colores i Rosari tenia una teoria. Segons la seva tesi, hi ha (o he de dir que hi havia?) tres tipus de cristians: Els de missa primera, els de missa de 10 i els d'Ofici. Els de missa primera són els que matinen perquè volen veure Déu.

Els de missa de 10 són els que volen que Déu els vegi.

Els que van a Ofici volen que els vegi tot Déu.

Porto tota la vida preguntant opinions i buscant una explicació, religiosa o antropològica o sociològica, fins i tot econòmica i turística, de la gran participació a les processons.

Insisteixo: No ens enganyem, la gent hi va per l'estètica i l'estètica crida la gent a anar-hi.

Periodista

Durant molts anys, la meva setmana Santa va ser com a periodista, quasi especialista en processons i concentracions d'armats.

Els de Girona sempre van ser les estrelles, però una mica com un d'aquests esportistes sobrats, als quals, com que sobresurten, la resta els té una mena de tírria.

De la meva època de redactor recordo de tot: pluja, suspensions, estrenes, fotos de platja de dia i processons de nit.

L'últim any que vaig ser a El Punt vaig treballar tota la Setmana Santa, com a penitència. Estàvem en precampanya electoral i el dissabte era Sant Jordi. Havíem previst dedicar 4 o 5 planes a les processons, però va ploure. És una jugada

de les grosses perquè has de refer el diari un dia en què quasi tota la redacció fa festa i tothom aprofita per marxar lluny i apagar el mòbil. Si aneu a l'hemeroteca i mireu les informacions del dis-sabte sant, veureu fotos de gentada a tot arreu, a mar, a les pistes d'esquí, a la Mare de Déu del Mont i a les processons.

A **El Punt**, a portada vam titular una cosa petita: «*La pluja fa la guitza a les processons de Diven-dres Sant*». A dins, una sola plana: «*Divendres Sant plujós*».

El **Diari de Girona** va fer un titolet a portada: «*La pluja fa recloure a la Catedral de Girona els fidels a la processó*». I ho va matar tot en dues planes. De fet, els dos rotatius gironins dedicàvem moltes planes al Sant Jordi, una altra diada anual que mobilitza les masses, però amb novetats, si més no hi ha títols nous, a banda d'algun autor novell. La foto de la portada era de la informació de la derrota del Girona a Salamanca.

Nihil novum sub sole. Res de nou sota el sol.

Brunyols i tortells

Celebrar els Dolors té l'avantatge d'avançar-ho tot i de tenir lliure la Setmana Santa, per fer vacances, per viatjar, per canviar de processó cada any.

Si és que afartar-se amb l'afartapobres tradicional de la Quaresma se'n pot dir alimentar, demà m'alimentaré, quasi exclusivament de brunyols i tortell. Ens toca discutir, com a tot arreu, de qui fa el brunyols més bons i els millors tortells. Brunyols i tortells de confiteria contra brunyols i tortells de fleca.

A Besalú, les grans platades de brunyols i de tortell arriben pels Dolors i ja no parem, fins passat el Ram. Pels Dolors s'encarregaven els tortells del Ram.

Això de la mona també ens és o ens va ser una tradició sobrevinguda, probablement per la via dels mitjans de comunicació. Ens miràvem molt de lluny les casetes de xocolata amb pollet als aparadors del carrer Major. M'agradava venir a Girona o anar a Figueres a mirar aparadors, perquè les mones eren més mones.

Per defensar el tortell, els gironins hem vist sempre la mona com una tradició sobrevinguda, però, potser ha arribat el moment de plantejar-se perquè fem Pasqua pel Ram. Celebrem que Jesús es sacrificarà per nosaltres, en comptes de celebrar l'acompliment de la profecia, la Pasqua de Resurrecció, la festa més important de la cristiandat. En comptes de veure rars els altres tradició rara és regalar als fillols el tortell pel Ram, mirem-nos al mirall. Al cap i la fi les mones primitives són corones o coques rodones, decorades amb ous, amb l'ou de Pasqua, tradició d'origen pagà per simbolitzar la immortalitat, allò d'on tot reneix.

Com a tot arreu el dimecres Sant i el dijous Sant tocava fer brunyols, un dia la mare els feia a casa i l'endemà ajudava una tia o una veïna. Tothom pastava amb una gresala de plàstic, amb la mateixa gresala amb què s'hi podien haver banyat les criatures i t'hi podien haver rentat el cap o els peus... Tothom ho feia a cop d'ull i tothom se'n menjava algun de calent, a cremadent. En fèiem tants, que pel maig encara en quedava alguna olla i gairebé cada dia, encara en temps de l'institut, a Banyoles, i de la Universitat, a Girona, hi anava amb la bossa de brunyols, fins que s'acabaven. Fins i tot, el meu pare se n'enduaia algun al camió. Potser cap al final, ens els menjàvem a casa amb llet, per estovar-los, o fèiem xucamulla amb garnatxa, vi ranci, ratafia o vi de missa. El primer vi que tinguem a mà també és una solució reeixida.

No recordo si mai algú va fer mofa de les meves bosses, perquè, em sembla que, qui més qui menys patia de la mateixa sobredosis, de bunyols o brunyols, segons d'on vinguessin. La discussió sobre si n'hem de dir bunyols o brunyols encara dura. Per brunyols, no ens enganyem, els millors dels millors de la història, irrepetibles, perfectes, en fons i forma, han estat els d'en Raimon a la Granja Mora: ben amassats, ben fermentats i ullats, ben fregits amb oli d'oliva, flonjos, resilents i fonedissos, però consistents. La Maria Carne malacostumava la clientela, ja que recomanava menjar-los amb nata.

Tot i que la paret de la Granja Mora que recordo era engalanada amb tota la iconografia de la Girona que ells estimaven, la Setmana Santa hi tenia un lloc preeminent. Com que de brunyols i cresells de bacallà, en tenien tot l'any, cada setmana era una mica Quaresma i tot l'any o posem-hi els divendres, podies fer magre, abstinència. Malgrat que tot l'any podies pensar que era Setmana Santa, quan era Setmana Santa t'enxufava aquella inefable cinta de K7. Sonava la música de fons de la banda dels manaies de Girona, pifres i percussió a tota pastilla, i amb la veu de la Maria Carne Ribes dient: «La Granja Mora els desitja una bona Setmana Santa.»

Passar per la Granja Mora aquests dies era ben bé com assistir a una missa de coronació o a un concert dels Beatles al Cavern Club de Liverpool.

Xuixos i Manaies

Ara que he mencionat els manaies, no vull deixar escapar l'oportunitat de parlar de xuixos i de la seva embolicada etimologia.

Els Xuixos són més a prop dels manaies del que ens pensem.

Cito el DCVB, l'Alcover-Moll:

Xuixo:

Llança curta o bastó acabat en punta, que solen dur els vigilants nocturns de la ciutat, que són els serenos; cast. chuzo

I ara el DEC, el de l'Enciclopèdia, que porta etimologies:

Xuixo:

[del cast. chuzo, íd., d'origen incert, potser der. regressiu de chuzón, alteració de zuizón, der. de zuizo, suizo, perquè **els soldats suïssos duien aquesta llanceta**]

No em puc estar d'invocar el de la RAE per al·lusions:

Chuzo

Quizá metátesis de *zucho, este del ár. hisp. zúġġ, y este del ár. clás. zuġġ 'cuento de la lanza'.

m. Palo armado con un pincho de hierro, que se usa para defenderse y atacar.

Amb els seus sinònims: **jabalina, azcona, cateya, alabarda, pica, venablo, dardo, lanza.**

Per si de cas, per si **chuzo** no fos d'origen àrab, el RAE també té una entrada dedicada al **suizón Suizón**. (De suizo). 1. m. **Chuzo, pica, arcabuz**, etc., con que se armaba cada uno de los suizos (ll hombres de la soldadesca de a pie). 2. m. Estas mismas armas usadas por los suizos (ll soldados de infantería).

Manaia, segons l'Alcover-Moll:

Etim.: probablement de l'it. *mannaia*, 'destral', per les armes blanques que duen els armats.

I ara citaré la recerca d'un meu amic manaia, en Xavi Masgrau:

«Ben aviat va aparèixer el mot *manaia* vinculat a aquest escamot processional. El nom provenia de les armes – les alabardes o manaies – que duïen aquells “homes de ferro”. Els alabarders havien sigut soldats armats amb la alabarda i constituïen un cos especialitzat de l'exèrcit. La seva missió era abatre als genets i rematar-los a terra però també lluitaven eficaçment en els combats cos a cos. (...) En els segles posteriors la seva funció fou protocol·lària, com a escorta de sobirans, nobles i papes, posant en relleu la dignitat i importància dels personatges als què custodiaven.» Amb aquest garbuix d'informació que us acabo de donar, volia explicar que ens podíem haver trobat que els xuixos es diguessin manaies i els manaies xuixos.

I amb aquest excés d'informació us volia fer notar que, avui, absolutament a ningú se li hauria acudit batejar **xuixo** a un cilindre allargat de pasta més o menys fullada, farcida de crema i fregida i –i, aleshores, quasi tots–, acabats en unes puntes, perquè pels carrers ja no hi ha vigilants nocturns equipats amb gorra, llanceta, fanalet i xiulet. I convé ressaltar que, segons en Xavier Puig, nét d'Emili Puig, inventor o coinventor del xuixo, li van posar aquest nom perquè el pastís original s'assemblava al xuixo del sereno.

Li podien haver posat manaia, però tenien més a mà el sereno, un personatge quotidià. Els manaies no sortien pas més de dos dies a l'any i, per adobar-ho, els d'aquell temps, a Girona, eren de Sant Daniel.

A propòsit dels Manaies, Per si algú ni ho sap, la restauració i la modernització dels manaies de Besalú es va fer gràcies als de Girona. Durant

molts anys, cascs, escuts i cuirasses van ser donats pels de Girona, fins i tot, potser els *xuixos*. Ara, encara ara, ho continuem encarregant tot a Girona.

Parlant d'armats, a Besalú tenim dos maniples diferents: els que van caracteritzats de soldats romans que tothom coneix i els Estaferms, escorta del pas de la Mare de Déu. Hauríeu de recordar els estaferms perquè hem vingut a totes les concentracions celebrades a Girona. Anem vestits de blanc, amb una estola vermella creuada i una faixa a la cintura, també vermella. L'únic element metàl·lic és el casc que ens tapa tota la cara. Quan et penses tota la vida que anàvem com els pagesos, t'assabentes que el disseny va ser fet el 1957 per Joaquim Pla i Dalmau, pare de l'actual vestimenta de la majoria de manaies.

Alguna vegada la relació entre Estaferms i Manaies era mancada de sentit de l'humor. Ara hi ja una rivalitat sana, i hem après a acollonar-nos. Tenim clar que sumem, perquè no ens imaginem dividits, no volem una Església dividida, ara que la cosa va de baixa, que la premsa destaca les coses dolentes, dedicant menys atenció a les bones, les positives.

A Besalú enraonem, dialoguem. Potser és l'esperit de la *Pau i Treva* de l'Abat Oliva. Al cap i la fi, era de Besalú, si més no de la casa comtal.

Em direu críptic, però em costaria dir el que he vingut a dir, si no ho fos. I potser trec el valor de la meva ànima de periodista, d'aquell bon ofici de persones obligades a dir el que la gent no vol sentir.

I em direu críptic, com si no fos ple de sobreentesos en les paràboles en el llenguatge de Jesús, parlant de Manaies i confraries vull tornar a Eclesiastès:

«Avantatges de la vida en societat. Més val ser dos que un de sol, que així els fa bon profit el seu treball.»

I dic el que dic, amb el desig que a Girona us emmirallareu amb Besalú i acabeu tenint dos cosos, uns amb un aire i una retirada als nostres Estaferms. A davant els insuperables Manaies de Girona i al darrere els pagesívols Manaies de Sant Daniel.

Amb la consciència que m'ha sortit un sermó, voldria que tothom es preguntés *Què és la setmana santa i què representa?* Us convido a pensar-hi. Per mi es el moment de fer les paus i de començar de nou. Com que estimar els amics és fàcil, et disposes a perdonar els enemics, que l'orgull ha fet rivals, per culpa d'una sobredosi de vanitat i dèficit d'humilitat.

I com que us vull empatxar d'Eclesiastès, recordeu!

«Tant el just com el dolent, els jutja Déu; que hi ha temps per a tota cosa i per a tota obra».

Espero que se m'entengui:

«Mentre hi ha vida, hi ha esperança. És millor un gos viu, que un lleó mort.»

Per acabar, convidar-vos a viure a sortir al carrer a manifestar-vos per Setmana Santa.

I animar-vos a participar demà mateix en alguna de les processons dels Dolors, la més important de totes és, almenys per a mi, la de Besalú, a la qual hi esteu convidats i hi sereu benvinguts.

Però, sobretot, sortiu i manifesteu-vos i expiem. Ja ho veieu: **שְׁמֵשָׁה תַת שְׁדָךְ לְךָ נִיא** (En kol txadàix tátxat ha-xáimeix). Nihil novum sub sole. Res de nou sota el sol.

Pau i Bé!
BONA PASQUA!!!

RECULL DE FOTOS 2019

1. Via Crucis
2. Diumenge de Rams
3. Divendres Sant matí
4. Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic
5. A punt per la sortida
6. Confraria del Silenci

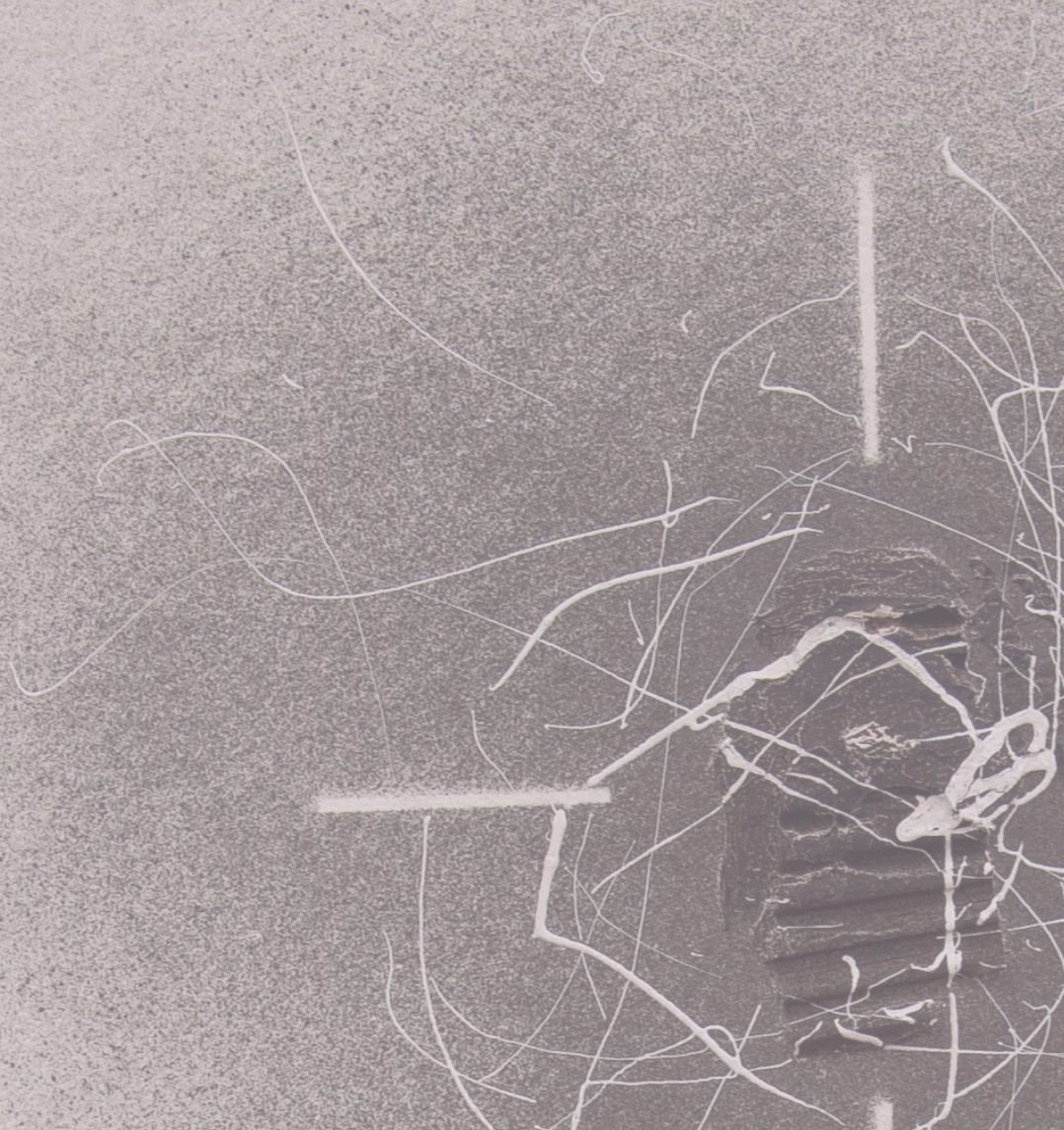
RECULL DE FOTOS 2019

- 7. Estrella dels Manaies
- 8. Congregació de la Mare de Déu dels Dolors
- 9. Sr. Bisbe amb Junta de Confraries
- 10. Final de la processó
- 11. Vetlla Pasqual

COL·LABORACIONS

PROGRAMA 2020

CELEBREM LA PASQUA!

*Mn. Joan Baburés i Noguer,
Canonge-arxipreste i Consiliari de la Junta de Confraries*

Què significa celebrar la Pasqua

És la celebració joiosa de la Resurrecció de nostre Senyor Jesucrist, promoguda pels seus deixebles, un cop testificada pels primers testimonis, que van poder veure viu el Senyor Jesús, amb els seus propis ulls.

Quin dia se celebra la Pasqua

Cada any el calendari litúrgic ens marca un dia molt principal: La festa de Pasqua. Per saber-ne el dia, cal mirar el calendari lunar antic, ja que per Pasqua, festa jueva i després cristiana, es commemora el dia de la sortida dels israelites d'Egipte en temps de Moisès, fet que va ocórrer el dia de la lluna plena, el dia 14 del mes de Nissan, uns 1300 anys abans de Crist. I la Pasqua cristiana commemora la resurrecció de Jesucrist, que va ocórrer l'endemà de la festa de la Pasqua dels jueus, que aquell any (l'any 33) s'havia escaigut en dissabte. Això va fer que en haver ressuscitat Jesús l'endemà del dissabte, és a dir el primer dia de la setmana, dia de l'inici de la creació del món, segons els relats bíblics i, en terminologia

pagana el dia del sol, els cristians van consagrar el diumenge, com el dia del Senyor (Dies domini, "dominica", en llatí i diumenge en català). És per això que la Pasqua és una festa mòbil en el nostre calendari solar.

Com celebrem la Pasqua

La celebrem cada diumenge, amb la participació a l'Eucaristia, veritable trobada dels fidels amb el seu Senyor ressuscitat. Però un cop l'any, en el dia corresponent, la celebrem d'una manera més solemne, en l'anomenat Tridu pasqual, que començant el dijous sant en memòria de la institució de l'eucaristia, el divendres sant fent memòria de la Passió i Mort del Senyor, i culmina en la celebració joiosa de la Vetlla Pasqual i del sant Dia de Pasqua de la Resurrecció del Crist.

Com ens hi preparem

Les celebracions pasquals, que s'allarguen durant cinquanta dies, fins a la Pentecosta, són preparades anualment per un període de quaranta dies, anomenat Quaresma. En aquest temps, així

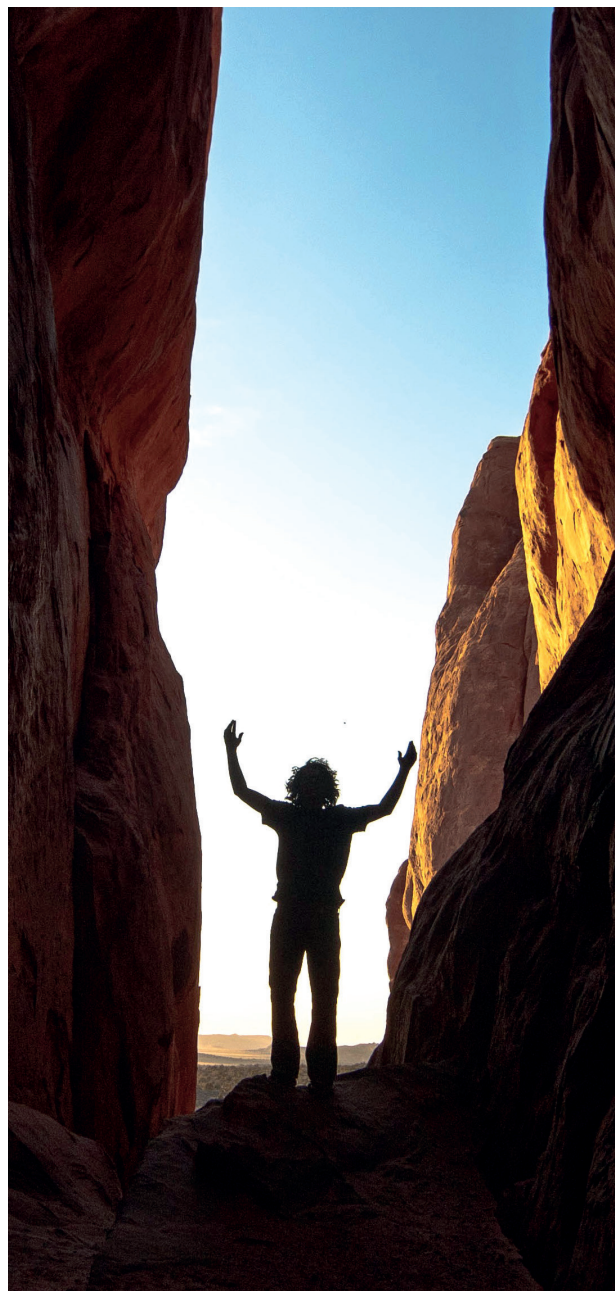

com Jesús va passar quaranta dies i quaranta nits en el desert, també nosaltres ens preparem per a renovar les promeses del Baptisme, a la Vetlla Pasqual, i procurem purificar el nostre cor amb la penitència. Per a aquesta finalitat es proposen diverses pràctiques ascètiques i penitencials: El dejuni i l'abstinència, l'exercici piados del Viacrucis, la lectura de la Sagrada Escripura i una dedicació més intensa a la pregària i a l'exercici de la caritat envers els nostres germans, ens ajuden a revisar les nostres actituds més profundes i a poder acabar el període quaresmal amb la confessió sacramental dels nostres pecats, per poder rebre'n l'absolució i així, renovats, poder participar en la comunió pasqual.

La processó del Sant Enterrament

Entre aquestes pràctiques piadoses quaresmals hi hem de comptar la nostra processó del Divendres Sant. Com un gran Viacrucis que passa pels nostres carrers, els qui formem les diverses Confraries, anem mostrant als qui ens contemplen, els diversos misteris (passos) de la passió de Crist, que acaben amb l'estampa colpidora del Sant Crist mort a la creu, i la imatge sempre suggerent de Jesús mort en el sepulcre. El silenci respectuós envolta aquestes escenes, silenci que només es trencarà en l'aclamació joiosa final del cant vibrant del *Crec en un Déu*, on professem amb fe: RESSUSCITÀ EL TERCER DIA D'ENTRE ELS MORTS!

Bona Pasqua!

TROBADA DE CONFRARIES 2019

Emiliano Castro Gómez
Confraria de la Passió

Un any més, les Confraries de la Setmana Santa gironina es van reunir el passat 22 de setembre per celebrar un dia de convivència. Una jornada que, va començar amb la Santa Missa a l'església parroquial de Fornells, presidida per Mn. Pere Bellver, consiliari de la confraria del Sant Sepulcre. Després va continuar amb un fantàstic dinar al local social de Quart. Aquesta és una diada amb caire fraternal on tothom va poder col·laborar amb el seu granet de sorra. Com ho va fer la coral Santa Margarida, dirigida per la Sra Rosa Domingo, o els srs Viltró, Puigvert,

Amaya o Izquierdo entre d'altres, que van donar un cop de mà en la preparació i l'organització del dinar. Vam concloure aquest dia amb un concert d'havaneres a càrrec del grup *Vell Galligants*, al que vam acompanyar amb la degustació del típic cremat. Com ja es tradició, es va oferir la possibilitat de fer una aportació per als qui més ho necessiten tot recollint aliments i roba per a Càritas. Amb aquesta diada es va donar el tret de sortida a tot un seguit de reunions i actes que les nostres confraries preparen al llarg de tot el curs.

56

SETMANA SANTA GIRONA 2020

Mn. Pere Bellver, Consiliari de la Confraria del Sant Sepulcre.

Ajudant a preparar l'arròs.

Grup d'Havaneres Vell Galligans.

Cuinant les botifarres.

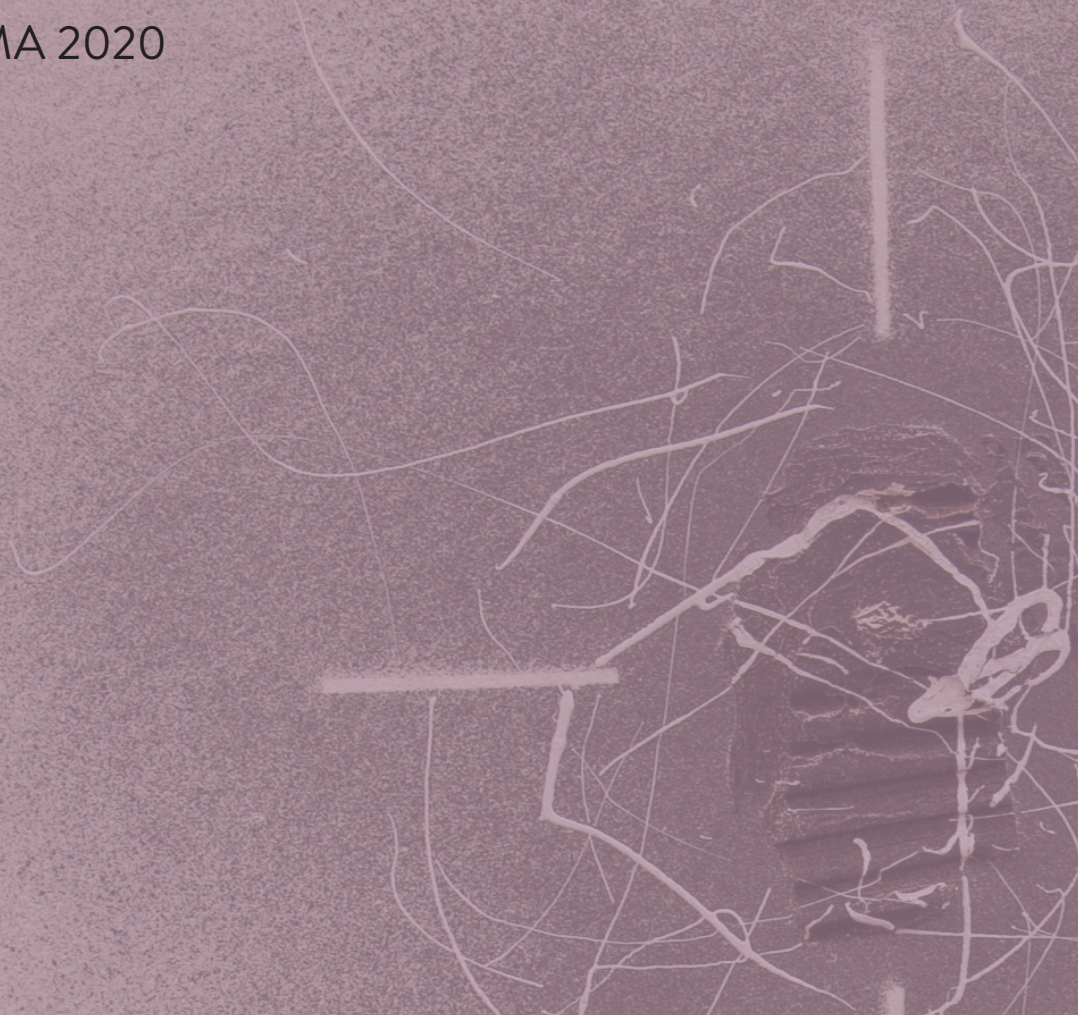
Fent el cremat.

Centre d'Estudis de la **Setmana Santa**
GIRONA

PROGRAMA 2020

APORTACIÓ DEL CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

Ramon Muntada i Artiles
Director del CESS Girona

El Centre d'Estudis de la Setmana Santa (CESS) aporta al programa de la Junta de Confraries d'enguany un interessant article del Sr. Juan Carlos de Balle Comas, Lloctinent de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem a Espanya Oriental. Si bé en aquestes mateixes pàgines del programa de l'any passat fèiem aportació d'un article que relacionava la confraria del Sant Sepulcre amb l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem on fèiem referència a la presència històrica i actual a la diòcesi de Girona, des del CESS hem cregut oportú introduir a la present secció una única aportació amb un article més extens que tracta de l'Orde des d'un enfocament més general.

En aquest sentit, ens complau indicar que el proper dia 1 d'abril la Confraria del Sant Sepulcre de Girona té previst organitzar una conferència on es presentarà el llibre escrit per qui subscriu i que porta per títol: «*La Orden de Caballería del Santo Sepulcro de Jerusalén en Cataluña. Visión general y cronología histórica*». Si bé recau en mi l'autoria d'aquest treball, es fa palès l'agraïment en l'altruista col·laboració de qui a títol personal i en representació de diferents àmbits i associacions

han posat desinteressadament a disposició del projecte les seves dots creatives perquè aquest estudi vegi la llum.

Escau al CESS fer esment d'aquest esdeveniment ja que l'Orde no ha estat mai aliè a la configuració de la processó del Sant Enterrament de Divendres Sant. Tant és així que des de l'any 1957 és un fet totalment consolidat la presència de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem acompanyant l'homònima confraria a la processó. Ha estat arran de la creació a la diòcesi d'una delegació de l'Orde l'any 2007 que s'ha recuperat la tradició d'acompanyar la confraria a la processó des de l'any 2009. Lligat també a les activitats d'associacionisme religiós i vinculat a la confraria del Sant Sepulcre molts encara recorden l'assistència d'una representació de l'Orde a les trobades anyals de germanor a la basílica del Sant Sepulcre de Palera. Trobades en les quals antigament també s'hi congregava la confraria del Davallament.

Mostra d'aquest tradicional i arrelat clima de germanor entre la Confraria i l'Orde el trobem en actes tan singulars com el fet precisament que el

Divendres Sant de l'any 1961 i abans d'iniciar la processó a la Catedral, el Sr. Bisbe Excm. Mons. Josep Cartaña Inglés va beneir solemnement la bandera adquirida per la Confraria del Sant Sepulcre que fou apadrinada per l'aleshores Excm. Sr. Josep Maria de Quadras i Veiret, baró de Quadras, Lloctinent del Capítol Noble d'Aragó, Catalunya i Balears de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem.

És per tot això que, no solament suggerim la lectura tant de l'article que integra la secció del CESS d'enguany com també del llibre que serà aviat presentat, sinó que sobretot animem a una activa participació a tots els actes vivencials propis de Setmana Santa fets des del cor i des de la religiositat popular, puix que en un futur ben segur constituirà una pàgina més de la nostra història feta de pedres vives il·luminades amb el color de la fe.

Portada: antic Priorat de Santa Anna de Barcelona.
Disseny: Gustau AT Mendoza

L'ORDE EQÜESTRE DEL SANT SEPULCRE DE JERUSALEM

*Juan Carlos de Balle Comas
Lloctinent Espanya Oriental
de l'Orde de Cavalleria del Sant Sepulcre de Jerusalem*

Breu història

L'Orde del Sant Sepulcre té el seu origen arran de la primera croada que va impulsar el papa Urbà II (el 18 de novembre de l'any 1095) per rescatar el Sant Sepulcre de la dominació islàmica que l'havia pres als cristians bizantins. Els cavallers cristians, sota la direcció del cabdill borgonyès Godofred de Bouillon aconseguiren recuperar Jerusalem, després de quatre anys de guerra, el 10 de juliol de l'any 1099. Godofred de Bouillon va ser nomenat llavors «Protector del Sant Sepulcre», ja que no va acceptar el títol de Rei de Jerusalem adduint que no podia portar la corona de rei on Jesucrist va portar la corona d'espines. En aquell moment Godofred de Bouillon va redactar ja uns primers estatuts que organitzaven una milícia encarregada de protegir el Sant Sepulcre.

Passen els anys i el regne llatí de Jerusalem entra en decadència fins que és derrotat per les tropes del soldà Saladí, que reconquereix Jerusalem el 2 d'octubre de 1187, arrassen la ciutat, excepte el Sant Sepulcre, i expulsen els cavallers croats de Jerusalem. Fou l'any 1219 que, fruit de l'acord entre sant Francesc d'Assís i el soldà El Kamel, es permet que una petita comunitat de pares franciscans s'estableixin a Jerusalem i s'encarre-

guin de la custòdia del Sant Sepulcre i es repreguessin les peregrinacions a Terra Santa.

Anys més tard, el papa Climent VI (elegit el 1342) encarrega als franciscans les funcions del patriarca llatí i a més les d'investir i creuar cavallers davant del Sant Sepulcre, que des de llavors tenen continuïtat fins l'any 1847, existint ja a partir d'aquella data (segle XIV) documents escrits d'aquests creuaments de Cavallers. L'Orde del Sant Sepulcre, doncs, ha gaudit des del segle XIV de la protecció del Papes que l'han anat conformant, organitzant i atorgant-li atribucions.

A Espanya, des del segle XI, ja es produïren donacions de béns i certs privilegis a l'Orde per part de bisbes i reis. Caldria destacar en aquest apartat l'antiga advocació al Sant Sepulcre ja sigui a la Catedral romànica de Girona amb la construcció l'any 1057 de la capella del Sant Sepulcre i l'any 1075 amb la construcció de la Basílica del Sant Sepulcre de Palera al terme de Beuda, dins de l'antic Comtat de Besalú. És aquesta una de les més antigues de la demarcació de Girona i d'Espanya. Fou l'any 1143 quan es fundà la tercera església i convent del Sant Sepulcre, també dins de la demarcació de Girona, a Peralada. Són només unes poques dades per veure les primeres implantacions de l'Orde a Girona, en dates tan reculades de la història.

És una fita important per a l'Orde, que com hem esmentat, va tenir el suport dels Papes al llarg de la seva història, quan el papa Pius IX, l'any 1847, restableix el Patriarcat Llatí de Jerusalem, gràcies al Concordat signat aleshores entre l'Imperi Otomà i la Santa Seu. Llavors el Papa va enviar cartes informant de la refundació de l'Orde del Sant Sepulcre i li encarrega l'ajuda material a les institucions i les obres del Patriarcat Llatí de Jerusalem. És a dir, que la col·laboració entre l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem i el Patriarcat Llatí de Jerusalem va començar fa 173 anys.

L'organització actual de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem

Actualment l'Orde està constituït per uns 30.000 cavallers i dames, amb presència a més de 40 països, en tots els continents però amb més presència lògicament als continents on es professa la religió catòlica i dividides en 60 lloctinències, ja que en alguns països n'hi ha més d'una.

Godofredo de Bouillon.

L'Orde està dirigit per un Cardenal Gran Mestre nomenat pel Papa, que des de gener del 2020, és el Cardenal Fernando Filoni.

El Patriarca Llatí de Jerusalem és el Gran Prior de l'Orde, que és l'encarregat de les qüestions espirituals de l'Orde. El Cardenal Gran Mestre està assessorat per un Consell de Govern, anomenat el Gran Magisteri, que el forma un Governador General, tres Vicegovernadors i el Canceller de l'Orde.

Al capdavant de cada lloctinència hi ha un lloctinent, assessorat per un Gran Prior, que s'ocupa de les qüestions espirituals i el lloctinent, al seu torn, és ajudat per un Consell. A Espanya hi ha dues lloctinències, la l'Espanya Occidental, amb seu a Madrid, i la de l'Espanya Oriental, amb seu a Barcelona. Pel que fa a Girona, hom compta amb una Delegació de l'Orde que depèn del lloctinent de la lloctinència d'Espanya Oriental i que té una intensa activitat, participant en les cele-

La basílica del Sant Sepulcre de Palera.

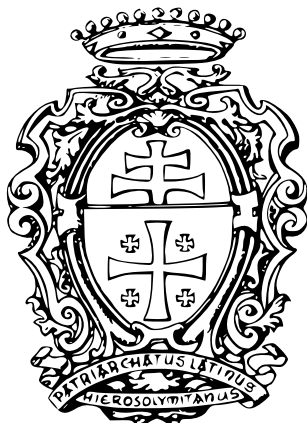
bracions litúrgiques de la demarcació i en altres actes. Custodia una capella a la Catedral de Girona que és la de Sant Jordi i Sant Dalmau, també coneguda com de Sant Isidor.

La missió actual de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem

La col·laboració entre l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem i el Patriarcat Llatí de Jerusalem es concreta mitjançant l'enviament de fons per contribuir a finançar totes les activitats que es duen a terme a Terra Santa per part del Patriarcat Llatí, i que es desenvolupen concretament a Jordània, Palestina, Israel i Xipre. El destí d'aquest fons s'apliquen bàsicament en els següents programes d'activitat: educació, ajuda humanitària i activitats pastorals, atenent 60 parròquies que donen servei a prop de 150.000 fidels, 40 escoles i 35 escoles bressol, que representa donar servei a prop de 19.000 estudiants.

El Cardenal Fernando Filoni, Gran Mestre de l'Orde.

Logotip del patriarcat Llatí de Jerusalem.

També els últims anys s'ha constituït una vicaria encarregada específicament d'atendre els emigrants que han vingut a aquests quatre països fugint dels conflictes que afecten els seus propis llocs d'origen en la regió.

En els darrers anys l'import que s'ha recaptat, des de les lloctinències de tot el món, per enviar al Patriarcat Llatí de Jerusalem per part de l'Orde del Sant Sepulcre està al voltant de 13 milions d'euros. Aquests diners s'obtenen de les donacions periòdiques obligatòries que fan tots els membres de l'Orde, i de donacions que ens lliuren persones i entitats alienes a l'Orde que volen col·laborar amb aquesta gran tasca.

Voldria també destacar el rigor amb què es gestiona tant la recaptació d'aquests fons per part de cada lloctinència, amb estrictes normes de comptabilitat, que després són enviats a la seu central del Gran Magisteri a Roma, i l'elevada professionalitat amb què s'administren aquests diners des de Roma per a la seva correcta aplicació a les tasques que porta a terme el Patriarcat Llatí de Jerusalem, amb una exhaustiva supervisió i amb l'emissió d'informes molt detallats, tant de l'obtenció dels fons com del seu destí a Terra Santa. Els diners enviats a Terra Santa sostenen, ja més en concret, les diferents institucions del Patriarcat Llatí, les escoles i universitats, l'ajuda mèdica i humanitària, i l'ajuda a les activitats pastorals, i de tota aquesta ajuda ens envien periòdicament també els informes oportuns que he mencionat. Concretament, de l'últim informe rebut referit a aquest any passat 2019, fins a final de setembre s'havien enviat ja per aquestes finalitats prop de 10 milions d'euros.

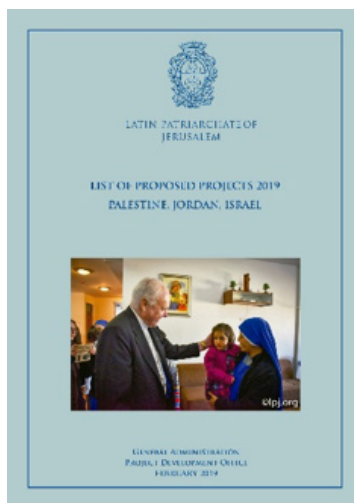
Dintre el conjunt dels diners enviats hi ha des de fa dos anys un nou apartat que és el de projectes, on es destinen fons econòmics per a finançar necessitats més bàsiques, que fins llavors potser no s'havien tingut prou en compte. Les diferents lloctinències han aconseguit aportar per aquestes finalitats gairebé un milió d'euros addicionals i en els darrers dos anys s'han finançat 18 projectes nous cada any (podeu veure amb més detall els projectes a la nostra pàgina web de la lloctinència que es referencia al peu del present escrit).

L'altra finalitat important de l'Orde és el creixement espiritual dels seus membres, que juntament amb les activitats caritatives, ens defineixen. Per això, participem a la majoria de celebracions religioses de les diòcesis on estem implantats i impulsam activitats per ajudar els nostres membres a millorar la seva espiritualitat. Alhora, un altre fet a destacar és la realització de peregrinacions a Terra Santa, que s'organitzen anualment per als

membres de l'Orde i que estan també obertes a familiars i simpatitzants. En aquestes es viuen moments d'intensa espiritualitat i, a més a més, es transmet als habitants de Terra Santa la nostra solidaritat i un suport personal més directe. En definitiva, la nostra missió es resumeix a potenciar la pràctica cristiana i ajudar les obres i institucions de l'Església cristiana a Terra Santa.

Per demanar més informació o fer un donatiu

Hi ha a disposició la pàgina web de la Lloctinència i la de l'Orde a Roma: www.oessj.org - www.oessh.va. En cas que es vulgui més informació sobre algun tema en concret podeu enviar un e-mail a: secretaria@oessj.org. Si voleu fer un donatiu, podeu anar a la pàgina web, a l'apartat de donacions, o fer-la directament amb les dades al següent compte bancari i que és titularitat de la Lloctinència de l'Orde: ES17 2100 3200 9422 0139 3352. La Seu és al carrer Rivadeneyra, núm. 3 de Barcelona. ☩

Imatge dels participants de l'Orde a la Peregrinació de l'any 2019 amb el Patriarca Llatí de Jerusalem.

REPRODUCCIÓ DEL CARTELL 2019

J
O
R
D
I

M
A
R
T
O
R
A
N
N
O

GIRONA 2019

processó
del sant enterrament

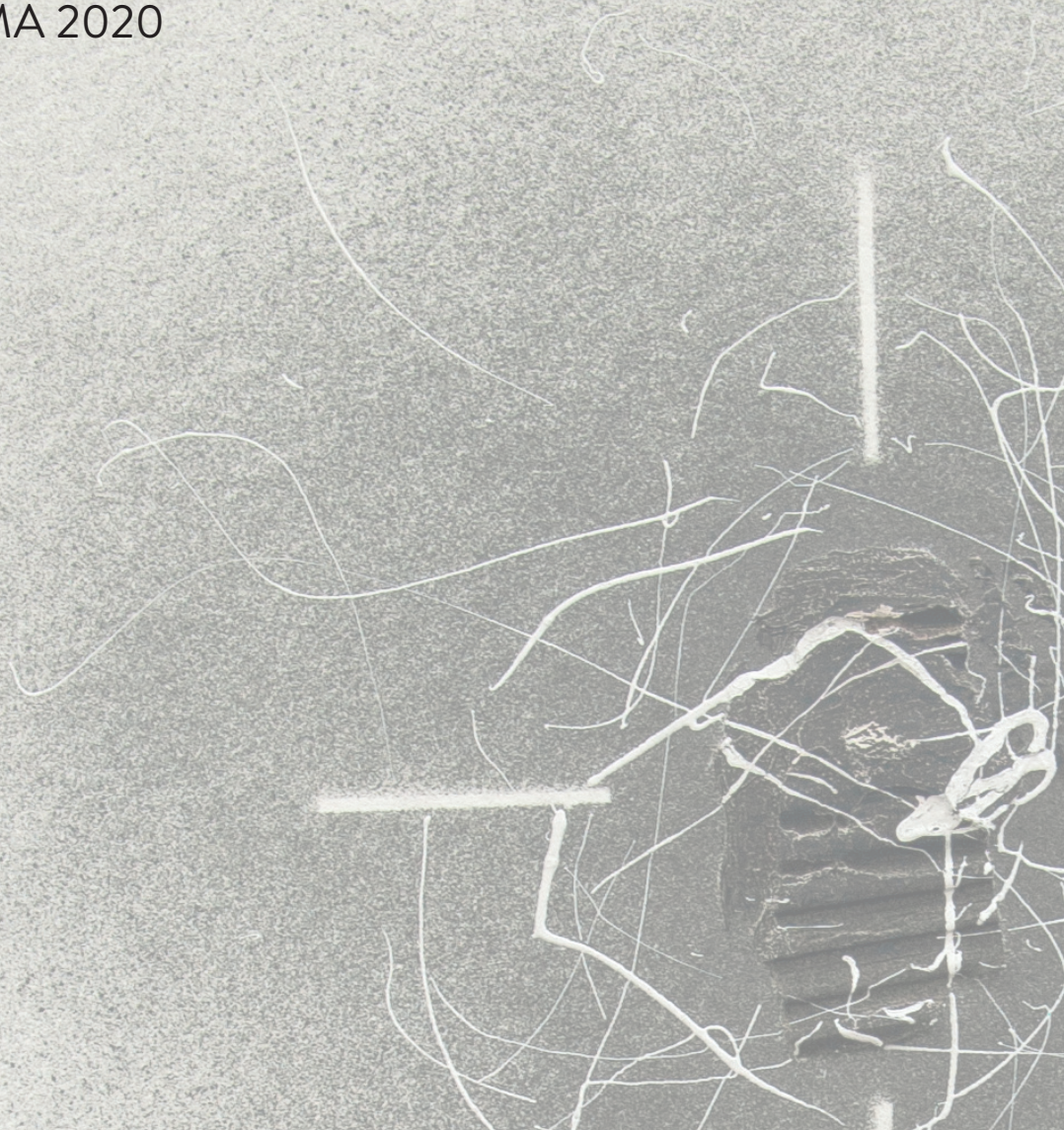
divendres sant 21 h.

Ajuntament de Girona

LES NOSTRES CONFRARIES

PROGRAMA 2020

LA LLUM DEL MÓN

Josep Maria Nogué i Regàs

President de la Confraria de Jesús i els Nens.

Membre de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

Fa poc, en la celebració dominical, se'ns oferia un fragment de l'Evangeli de Mateu que ens interpel·la amb aquestes paraules: "Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel"

Ser la llum del món. Quin compromís! Que la nostra llum resplendeixi davant la gent i que en veure el bé que hem obrat, glorifiquin el nostre Pare del

Cel. Ens fa por? Ens hi veiem amb cor? Va per a mi, això?

Amb una relació clara amb aquestes paraules, hem escoltat sovint la pregària de Sant Francesc, quan diu: "Oh Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau!.....On hi ha tenebra, que jo hi porti la llum."

Ser llum. Portar la llum. Mateu ens diu que som la llum del món. Trobem en Sant Francesc una bonica pregària per demanar Déu ajuda perquè la nostra llum il·lumini; resplendeixi adequadament. És per aquí per on començo a veure el camí. No és

que siguem millors que els altres, sinó que, com tothom, hem rebut molts dons i nosaltres volem oferir-los als altres. Volem dur-los llum per il·luminar les foscos que sovint dificulten la vida. Volem fer el bé i ens plauria que, veient el bé que obrem, els altres glorifiquessin el nostre Pare del cel, que és pare de tots.

Com fer-ho? Com aconseguir-ho? La pregària ens hi ajuda. Demanem Déu que faci de nosaltres un instrument de la seva pau, és a dir, que siguem transmissors del seu amor, del bé que vol per a cadascú de nosaltres. Sovint amb coses senzilles, potser ben petites. M'agrada molt repetir que gairebé tot depèn de gairebé res. No perdem cap petit detall.

En aquesta reflexió, a les portes de la Setmana Santa, em pregunto si la confraria ens pot ajudar a canalitzar aquest desig i aquest repte de ser llum per als altres; de ser instrument de la pau de Déu. I crec que sí. Que seguint la pregària de Sant Francesc, podem aportar i, alhora rebre,

de la nostra confraria, elements que ens ajuden a portar llum, a portar pau, a portar amor, a portar perdó, a portar unió, a portar esperança, a portar veritat.....i també rebre tot això.

Mirem-nos la nostra confraria amb aquest prisme. Impliquem-nos dins de la nostra confraria per facilitar donar i rebre tots aquests dons, que venen del Senyor i es poden transmetre a través nostre.

Fixant-me en la meva Confraria, on participo des de fa una bona colla d'anys, la Confraria de Jesús i els nens, veig moltes ocasions de portar llum, de rebre lum. Tot el que implica la Processó del Divendres Sant, la festa de la Mare de Déu de Suyapa, les convivències de Nadal i Setmana Santa amb infants i joves o la ruta de cada estiu amb ells, la participació en la festa del Corpus i la confecció de la catifa...Cada vegada que algú regala una estona del seu temps per organitzar qualsevol de la multitud de petites i grans coses que fan possible tots aquests ac-

tes, totes aquestes celebracions; cada vegada que ens trobem per compartir una activitat, una pregària o un àpat; cada vegada que acollim o ens sentim acollits...fem confraria, portem llum, rebem llum.

Provo de visualitzar un Divendres Sant i veig com, al matí, ben d'hora, un grup de persones han anat a l'Església dels Dolors, ben disposades per ajudar, amb el seu esforç, a traslladar el Pas cap a la Catedral. Abans, algú ha hagut de netejar-lo; algú més ha revisat rodes i llums; un altre ha hagut d'aconseguir una bateria, recollint-la al taller d'algú més que l'ha deixada desinteressadament... I abans, algú havia recordat a cadascú de tots aquests que calia aquest servei. Un grup de persones que compartim aquesta experiència.

Arribant a la Catedral, al peu de l'escalinata, troben d'altres persones que tenen les flors a punt per posar-les al Pas i que han pensat quins rams farien; han aconseguit les flors i ho han pogut pujar tot fins allà perquè algú més ha ofert el seu cotxe i un altre s'ha preocupat dels permisos

perquè aquest cotxe concret pogués accedir, pel barri vell, fins al peu de la catedral.

Mentrestant, d'altres es troben a l'interior de la Catedral per preparar el penó i les atxes de la Processó. Hi encasten el ciri i els van encenent un a un, perquè el blè estigui a punt i al vespre agafi el foc més ràpidament. També cal preparar els rams de llorer, per als petits que no porten atxa.

Els primers que enllesteixen la feina van cap al local on farem la xocolatada, acabada la Processó, per deixar-ho tot a punt. No ens podem encantar perquè estem a punt d'iniciar el ViaCrucis al Camí de les Creus, amb les famílies, infants i joves que, un any més, volen acompanyar aquesta pregària tan escaient d'un Divendres Sant.

Tot just som al matí. Podriem anar seguint i trobaríem tot un munt de feines, persones, estones, pregàries, converses, petits esforços i grans satisfaccions. Una xarxa gran. Així anem fent confraria. I no són només feines i organització; no és només un dia a l'any; no és un foc d'encenalls. És molt més. Ha de ser molt més.

RECONEIXEMENT

Maria Pascua i Vila
Confraria del Silenci

74

SETMANA SANTA GIRONA 2020

Quan s'apropa la Quaresma, són dies de brogit i d'il·lusió, de preparacions per a les confraries. Persones de tota condició s'entreguen desinteressadament per preparar l'esdeveniment més important de l'any: la processó del Sant Enterrament del Divendres Sant.

Hi ha tot un seguit de tasques, que la majoria no són conscients del què signifiquen, com són netejar passos, revisar estructura, llums, vestes, flors...

Una confraria no es fa d'avui per a demà. Les confraries tenen anys d'història, de records, i fins i tot de lluita per conservar una tradició i la fe. Podria afirmar que molts confreres que ens han precedit, ens han deixat petjada. Uns han fet el traspàs del repòs i descansen en pau; altres, per l'edat, ara fan una vida més relaxada.

La confraria del Silenci, al llarg de dècades, ha tingut alts i baixos, i fins i tot va deixar de participar durant una època.

La nostra seu havia estat l'església del Sagrat Cor. Amb el temps, la Institució, per deixadesa, poc interès i fins i tot perquè fèiem nosa, va tras-

lladar el pas a l'església dels Dolors i el sr. Vicens Pijaume i la Sra. Leo Corominas, que vivien a la Rambla, varen assumir la seu de les vestes i material relacionat com els ciris, guants, capirots. I, entre la botiga i la casa particular, es va anar fent el despatx de la confraria. Se'n van cuidar durant 13 anys, des del 1994 al 2007. Fins i tot el Sr. Narcís Sureda els va suggerir que en un racó de la botiga hi podien posar el pas.

Durant aquests anys, es va remodelar el pas de la trobada de Jesús amb la seva Mare, arrançant estructura i rodes, nous vestits per les imatges, embelliments daurats i noves vestes. Tot pagat per aportacions desinteressades de diferents confreres.

La cura i l'embelliment floral anava a càrrec de la sra. Carme Carreras, viuda de Jordi Piera, i la sra. Leo Corominas, viuda de Vicens Pijaume.

Durant 21 anys, cal remarcar la participació a les Maintenance, un congrés de confraries franceses, on reunien confreres de tot el sud de França, París, alguns italians i nosaltres. Els nostres confreres, inicialment, foren els únics catalans (any 1992 a Perpinyà) que anaven junts amb

els de Perpinyà. Amb aquest esdeveniment organitzat per monsieur Eugeni, es van poder visitar gran quantitat de pobles i ciutats franceses com Perpinyà, Nissa, Mónaco, Avinyó, Montpellier i Lourdes, entre altres. Posteriorment, es varen anar afegint altres confraries.

En aquest escrit vull fer un reconeixement a tots i cadascun d'ells que varen fer una important tasta per consolidar la confraria a fi que tornés a tenir una presència a la ciutat.

Cal esmentar persones com els srs. Arxé, Baulida, Bartomeu, Bosch, Cabré, Cadenas, Ginés, Juliol, Marotó, Mascort, Noguera, Piera, J. M. Prat, M. Prat, Quera, Surenda, Wili... i molts altres, fins i tot, anònims. Gràcies a tots ells, que han donat pas a noves generacions de nous confreres i els seus fills i néts han seguit els seus passos.

Des d'aquí un petit homenatge i reconeixement a la seva gran feina.

ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE N.S. JESUCRIST

76

SETMANA SANTA GIRONA 2020

L'Arxiconfraria de la Passió i Mort fou erigida a la Parròquia Major de Sant Feliu de Girona el 20 de novembre de 1684, per Decret episcopal del llavors Bisbe de Girona Francesc Sever Tomas Auter.

Actualment la nostra Arxiconfraria ha estat inscrita i reconeguda com a Associació Privada de Fidels, d'acord amb els canons 113-123, 298-311 i 321-329 del Codi de Dret Canònic vigent.

Es regeix per un Estatut aprovat pel Bisbe Tomàs Sivilla el 14 de març de 1905 i complementats pels nous Estatuts, aprovats pel Bisbe Jaume Camprodon el 14 de febrer de 1996.

En virtut d'aquesta nova reglamentació es va poder inscriure oficialment la nostra Arxiconfraria en el Registre d'Entitats Religioses, de la Direcció General de Assumptes Religiosos del Ministeri de Justícia de l'Estat Espanyol.

Per tot això l'Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist de Girona gaudeix de personalitat jurídica, legalment reconeguda.

En els esmentats estatuts s'estableix que les finalitats de l'Arxiconfraria són:

- Contribuir a l'esplendor de la Setmana Santa de Girona; assistir corporativament a la Processó del Sant Enterrament; acompanyar la imatge de Jesús Crucificat; fomentar la devoció cristiana

per la Passió, Mort i Resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist.

- Procurar la santificació i profit espiritual dels confreres, fomentant la unió entre la fe i la vida.
- Contribuir al culte de la Capella de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist, assignada a l'arxiconfraria.
- Practicar activitats d'apostolat, tals com obres de pietat o de caritat, evangelització, etc. d'acord amb les orientacions de l'Església Catòlica i segons els criteris pastorals de la diòcesi de Girona.
- Fomentar entre els confreres la pràctica de serveis gratuïts a col·lectius necessitats, amb insuficiència de recursos o malalts, siguin o no de l'Arxiconfraria; promoure un voluntariat social ben organitzat destinat als col·lectius esmentats o a qualsevol altre indicat per l'Església; difondre, entre els confreres, i a tota la societat, les tradicions que formen la nostra cultura, especialment les més vinculades a la Setmana Santa.
- Actuar en conformitat amb els fins de l'Església i recolzar el testimoniatge cristià i esperit evangèlic a cadascun dels seus membres i de tota l'Associació.
- Queda exclòs tot ànim de lucre.

ACTIVITATS DE LA CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DEU DELS DOLORS ANY 2019

Francesc Cayuela i Lòpez
Congregació de la Mare de Déu dels Dolors

Col·laboració amb la Confraria de la Santa Faç, en l'organització de l'arribada dels Reis d'Orient al Centre Geriàtric Maria Gay.

Participació a Mataró, en la XXIV Trobada de Congregacions i Confraries de la Mare de Déu dels Dolors de Catalunya.

Celebració del "Quinari" dedicat a la Mare de Deu dels Dolors.

Celebració de la Missa del Divendres de Dolors oficiada per Mn. Miquel Ramió, amb la coral del GEiEG, dirigida per Pilar Sanz.

Col·laboració a la celebració de la Exposanta, organitzada per la Junta de Confraries de Girona.

Participació a la Processó del Sant Enterrament, el Divendres Sant.

Dins la 64a Exposició de Flors, Monuments, Patis i Jardins, l'Església dels Dolors va ser la seu del

Concurs de Flors, Esclat de Flors, amb la col·laboració de la Congregació dels Dolors, sota la direcció de Anna Camps.

Concert de Temps de Flors. Celebrat a l'Església dels Dolors, a càrrec de la Coral del GEiEG, sota la direcció de Pilar Sanz

Dintre de Temps de Flors, es van celebrar a l'Església dels Dolors varis concerts, a càrrec de les corals Sol Ixent, sota la direcció de Alba Juandó, Escola Sol de Solfa, Coral Santa Eugènia i Coral Polifònica del Guinardó

Celebració del Dia Mundial de la Musica, amb un concert a l'Església dels Dolors, a càrrec de la Coral del GEiEG, sota la direcció de Pilar Sanz

Celebració de la Santa Missa solemne en la festa de la Mare de Déu dels Dolors, el 15 de setembre oficiada per el Bisbe de la diòcesis Excm. i Rvdm Sr. Francesc Pardo, amb la Coral del GEiEG, sota la direcció de Pilar Sanz.

UNES IMATGES NOSTÀLGiques

1-5. Processó de Setmana Santa pels carrers de Girona.
6. Processó de Setmana Santa a Girona-Pablito (Fondo Pablo García Cortés)

CATIFES DE CORPUS 2019

82

SETMANA SANTA GIRONA 2020

RECULL DE CATIFES DE LES CONFRARIES:

1. Jesú i els Nens.
2. Foto de grup Jesú i els nens.
3. Confraria de la Passió. Detall.
4. Confraria de la Passió Foto de grup.
5. Confraria de la Passió. Procés
6. Confraria de la Puríssima Sang.
7. Confraria de la Puríssima Sang. Foto de grup.
8. Confraria de Sant Honorat.
9. Confraria de Sant Honorat. Foto de grup.

CATIFES DE CORPUS 2019

RECULL DE CATIFES DE LES CONFRARIES:

10. Confraria del Sant Sepulcre.
11. Confraria del Sant Sepulcre. Procés.
12. Confraria del Sant Sepulcre. Foto de grup.
13. Confraria del Silenci.
14. Confraria del Silenci. Foto de grup
15. Confraria del Silenci. Procés

RECULL DE CATIFES DE LES CONFRARIES:

- 16. Jesús Crucificat–
Manaies de Girona.
- 17. Jesús Crucificat. Detall.
- 18. Manaies treballant.

El 23 de juny de 2019 s'esqueia la festivitat del Corpus Christi. Coincidia també amb la revetlla de Sant Joan. Les nostres confraries van participar, com cada any, en l'elaboració de les catifes de flors que embelleixen el recorregut de la processó que, un cop finalitzada la Missa, surt de la Catedral per finalitzar a la basilica de Sant Feliu. Com és costum, una de les catifes va ser confeccionada prèviament a l'interior de la nostra Catedral, per part de la Confraria de Jesús i els Nens. El diumenge, de bon matí, la resta de confraries es van dedicar a preparar les flors i restes vegetals que, poc a poc, van anar omplint els originals dissenys que havien

dibuixat. Les Confraries de la Puríssima Sang i Sant Honorat van deixar les seves creacions a l'escalinata de la Catedral, la Confraria de la Passió a la Plaça de la Catedral i, les Confraries de Jesús Crucificat-Manaies de Girona, Confraria del Silenci i Confraria del Sant Enterrament, ho van fer a la pujada de Sant Feliu, en el camí que va des del Portal de Sobreportes a la Basílica. Una diada excepcional per a fer confraria, per a compartir el sentit del treball en equip i, per a participar com en d'altres ocasions, en la vida de la ciutat de Girona que, d'aquesta manera, honora la festa del Cos i de la Sang de Crist.

EN MEMÒRIA D'EN QUIM ALEGRET TAULÉ

Confraria del Sant Sepulcre de Girona

El passat quinze de desembre en Quim Alegret ens va deixar. En Quim va ser un home molt vinculat a la Setmana Santa gironina, participant activament en diferents escenaris de la Processó del Sant Enterrament de Divendres Sant.

Ja de molt jove, a causa de la seva estimació per la nostra Ciutat i el seu esperit de col·laborar en els afers cívics, socials i religiosos d'aquesta, va entrar a formar part de la Confraria de Jesús Crucificat-Manaies de Girona, primer com a manaia i més tard a la secció de vestes d'aquesta confraria.

Passat el temps i de la mà del senyor Jaume Gauchía Gorgoll, president de la Junta de Confraries, va entrar a la confraria del Sant Sepulcre juntament amb el seu amic, el senyor Xavier Ribera, que, amb el temps, seria President de la Junta de Confraries. Durant els anys que dirigí la nostra Confraria, va continuar de manera molt

encertada el treball dut a terme per l'anterior president, senyor Joaquim Garcés Padrosa. Durant tot aquest temps en Quim va deixar petjada en la nostra Confraria pel seu bon fer i el seu tracte afable i reconfortant amb tots els confreres i confrasses.

Un cop passats aquests anys de servei a la nostra Confraria i, per extensió, a la nostra estimada Processó del Sant Enterrament de Divendres Sant, en Quim cedí el testimoni a la senyora Maria Rosa Domingo Mateu i va cercar nous projectes de servei al teixit associatiu i esportiu gironí.

Quim, els confreres i confrasses del Sant Sepulcre et portarem al cor i en la nostra memòria amb profund agraïment, esperançats de seguir treballant amb encert per continuar la tasca dels qui ens han precedit.

Moltes gràcies, fins aviat, Quim! Descansa en pau.

